

คณินันทนากการ

สำนักหอสมุด

รูปทรงวิถีชีวิตของพ่อ

พลวัฒน์ แก้ววิกิจ

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยศิลปากร
รังสรรค์เขื่อน 117 ก.ย. 2558
อาคารเรียน 385 ๑๑๑๑
สาขาวิชาศิลปะ

ศิลปนิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

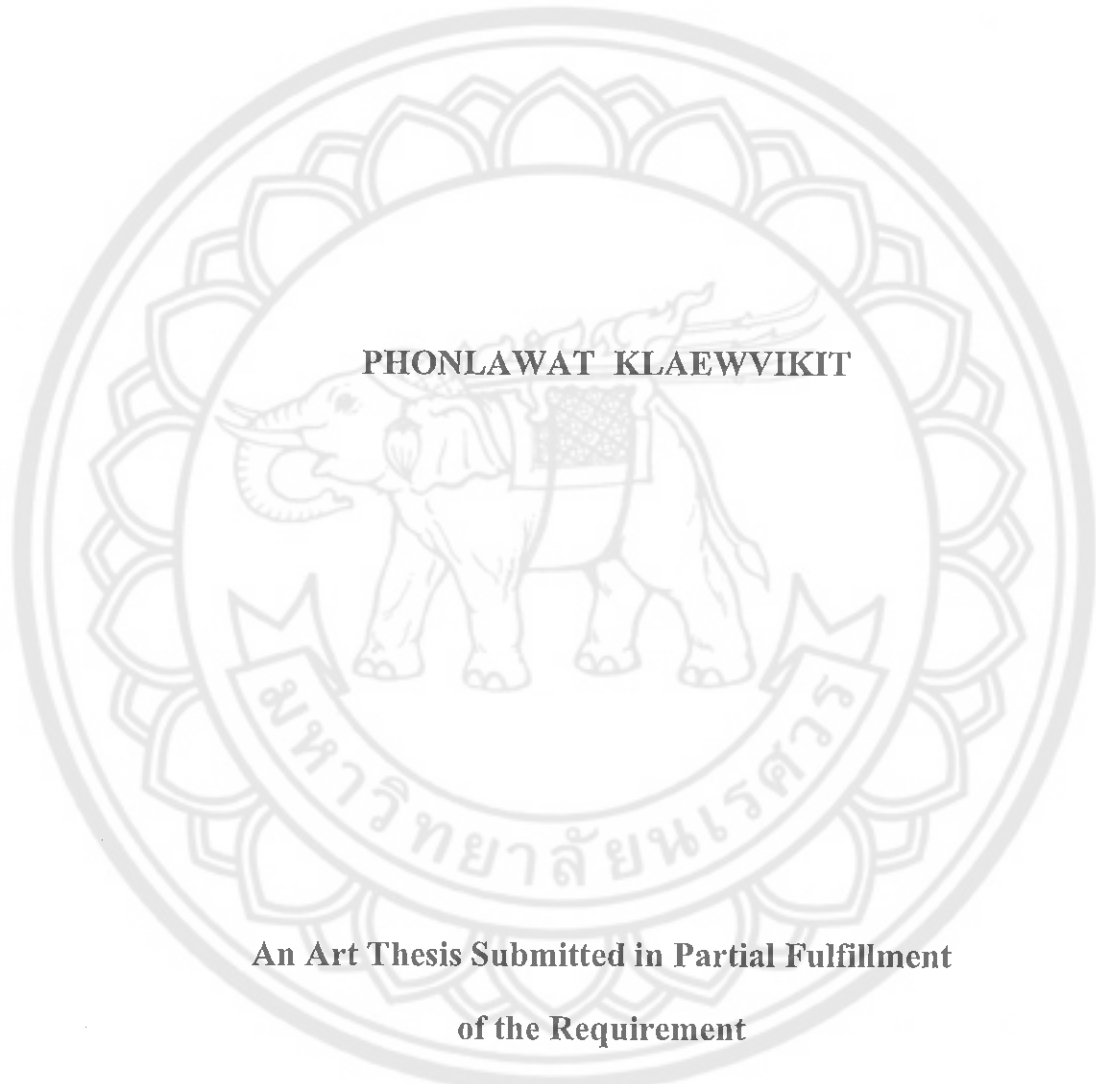
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาออกแบบทัศนศิลป์

พฤษภาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศิลปากร

THE SHAPE OF FATHER LIFESTYLE

**An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirement**

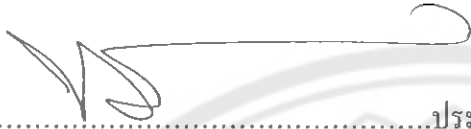
for the Degree of Bachelor of Fine and Applied Arts

Program in Visual Art Design

May 2015

Copyright 2015 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ เรื่อง “สุนทรียภาพความผูกพันของครอบครัว” ของ นายพลวัฒน์ แก้ววิกิจ เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทวีศักดิ์ พรหมรัตน์)

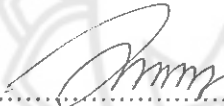
.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ

(อาจารย์อาคม ทองโปร่ง)

.....กรรมการ

(อาจารย์ฐิติ สมบูรณ์เอนก)

.....กรรมการ

(อาจารย์ชฎานิส ชิงช่วง)

อนุมัติ

(ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2557

ประกาศคุณูปการ

ผู้สร้างสรรค์ขออน้อมจิตระลึกถึงในพระคุณของบิดาและมารดาผู้ให้กำเนิด ผู้ซึ่งได้ปลูกฝังและให้ความรักความอบอุ่น การอบรมสั่งสอนเลี้ยงดูแต่สิ่งที่ดีงามซึ่งประกอบกับได้คอยส่งเสริมชี้นำแนวทางให้เดินไปสู่ในวิถีทางที่ดีงาม ผนวกกับคอยเป็นกำลังใจให้ทุกครั้งในยามที่ท้อแท้ต่ออุปสรรคต่างๆในชีวิตของผู้สร้างสรรค์เสมอ และผู้สร้างสรรค์ก็มีอาจที่จะขอกล่าวะลึกถึงพระคุณของครู อาจารย์ทุกท่านทั้งในอดีตและปัจจุบันที่คอยอบรมสั่งสอนชี้แนะแนวทางอันเป็นวิถีของการขัดเกลาและบ่มเพาะภูมิปัญญาความรู้ในทุกห้วงเวลาขณะที่ศึกษา และในโอกาสแห่งความสำเร็จนี้ ผู้สร้างสรรค์ขอขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์และอาจารย์จิติ สมบูรณ์เอนก ผู้ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อผู้สร้างสรรค์เป็นอย่างมากในการควบคุมศิลปนิพนธ์ ที่ได้มอบความเมตตาและคอยช่วยเหลือชี้แนะในสิ่งต่างๆมากมาย ซึ่งท่านได้ให้คำปรึกษาแก่ผู้สร้างสรรค์ด้วยดีตลอดมา โดยเฉพาะในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้จวบจนสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี

ท้ายนี้ขอขอบคุณผู้สนใจศึกษาศิลปะทุกท่านที่พิจารณาเห็นว่าเอกสารประกอบศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ จักสามารถสร้างแนวทางและจะเกิดประโยชน์ให้แก่ท่านๆได้ใช้สำหรับการศึกษาและการสร้างสรรค์ศิลปะที่เป็นระบบในอนาคตต่อไป

พลวัฒน์ แก้ววิกิจ

ชื่อเรื่อง	รูปทรงวิถีชีวิตของพ่อ
ผู้วิจัยสร้างสรรค์	พลวัฒน์ แก้ววิกิจ
ประธานที่ปรึกษา	อาจารย์ฐิติ สมบูรณ์เอนก
กรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์สมหมาย มาอ่อน
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศิล.บ สาขาวิชาออกแบบ ทัศนศิลป์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2557
คำสำคัญ	วิถีชีวิต, จิตวิญญาณ

บทคัดย่อ

วิถีชีวิตแห่งความงามกับการกลึงไม้ที่พ่อสร้างสรรค์ มีเสน่ห์น่าหลงใหลในจิตวิญญาณของความเป็นช่างกลึงไม้ เมื่อใดที่พ่อเริ่มทำงาน เสียงตัดไม้ เสียงตอกไม้ และเสียงเครื่องกลึงที่หมุนทำงานผสานเคล้าคลอไปกับเสียงมิดที่พ่อกดไปบนท่อนไม้ที่หมุนกลึงไปตามแรงของมอเตอร์ ด้วยพลังที่พ่อเชิดเชียวออกมาจากภายในจิตวิญญาณของความเป็นช่าง ผ่านปลายมีดอันแหลมคมที่มุ่งแทงไปบนท่อนไม้ที่มันเหวี่ยงสะบัดไปมา จนไม้ท่อนนั้นกลมเป็นเอกภาพเดียวกับแรงปรารถนาของพ่อ จนเกิดเป็นรูปทรงแห่งความงามที่เต็มเปี่ยมไปด้วยจิตวิญญาณของพ่อซ่อนอยู่ในชิ้นงาน สิ่งเหล่านี้ผู้สร้างสรรค์ได้มีประสบการณ์โดยตรงกับวิถีชีวิตของพ่อจนยากที่จะลืมเลือนได้ เพราะพ่อคือผู้สร้างแรงบันดาลใจในการสร้างงานศิลปะ

ทั้งนี้จึงทำให้ข้าพเจ้าเกิดแนวคิดตลอดจนใช้จินตนาการในการสร้างสรรค์ (Imagination) เพื่อตอบสนองความคิดของตนเองและถ่ายทอดความงามในวิถีชีวิตของพ่อ เพื่อให้เห็นคุณค่าทางความงาม ด้วยการสร้างรูปทรงทางประติมากรรม ที่มีการแสดงออกทางรูปทรงด้วยทัศนธาตุต่างๆ ที่ทำให้เกิดจังหวะความเคลื่อนไหว เปรียบเสมือนวิถีชีวิตของพ่อที่กำลังดำเนินไป โดยแสดงออกมาเป็นงานประติมากรรมสื่อผสม รูปแบบนามธรรม (Abstract)

Title The shape of father lifestyle
Author Phonlawat klaewvikit
Advisor Mr.Thiti SomboonaneK
Co - Advisor Mr.SommaI Ma-on
Academic Paper Art thesis for Bachelor of Fine and Applied Arts
(Visual Art Design), Naresaun University , 2014
Keyword life , spirituality

ABSTRACT

The beautiful lathed woods that my father created are charming. When he starts working, there are cutting, nailing, and lathing noises together with the sound a knife, which my father presses on rolling wood. His passion through that sharp knife, which is on the rolling wood, can make the round wood as he desires. It's like his soul is in that master piece. I have direct work experience with my father, it is unforgettable. My father is my inspiration to create sculpture.

This makes me have an idea. Also, I can use imagination to express my own ideas and transmit beauty as my father did. I create art with visual elements that can make movement like my father's way of life. It is expressed in Mixed Media Art in

Abstract

สารบัญ

บทที่	หน้า
ประกาศศุญปกรณ์.....	ก
บทคัดย่อ.....	ข
ABSTRAC.....	ค
สารบัญ.....	ง-จ
สารบัญภาพ.....	ฉ-ช
บทที่ 1	
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
ขอบเขตของการสร้างสรรค์.....	2
คำสำคัญหรือคำจำกัดความ.....	2
เอกสารที่เกี่ยวข้อง.....	3
วิธีดำเนินการสร้างสรรค์.....	4
แผนดำเนินงาน.....	9
งบประมาณค่าใช้จ่าย.....	9
การนำเสนอและเผยแพร่.....	10
บทที่ 2	
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	11
ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	11-12
อิทธิพลที่ได้รับในการสร้างสรรค์.....	13
อิทธิพลจากวิถีชีวิตของพ่อกับการกลึงไม้.....	13-14
อิทธิพลจากการประกอบไม้.....	14-16
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	17-22
สรุปข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	22

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทที่ 3	
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	23
ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล.....	23-31
กำหนดรูปแบบและขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์.....	32-35
ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์.....	36-39
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	40
กระบวนการทำแบบร่าง.....	40-45
ขั้นตอนขยายแบบร่าง.....	40-45
ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	52-57
บทที่ 4	
การวิเคราะห์การสร้างสรรค์.....	58
ทัศนธาตุและเอกภาพ.....	58
การวิเคราะห์องค์ประกอบ.....	59
เส้น.....	59-61
รูปทรง.....	61-62
พื้นผิว.....	63-65
น้ำหนัก.....	66-67
สี.....	68
ที่ว่าง.....	69-70
ทิศทาง.....	71-72
วิเคราะห์กลวิธี.....	74
บทที่ 5	
บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	75
ประวัติผู้สร้างสรรค์.....	76
บรรณานุกรม.....	77

สารบัญภาพ

บทที่	หน้า
บทที่ 1	
ภาพประกอบที่ 1 ส่วนไฟฟ้า.....	4
ภาพประกอบที่ 2 เครื่องเจียร.....	5
ภาพประกอบที่ 3 เครื่องเชื่อมเหล็ก.....	5
ภาพประกอบที่ 4 เครื่องตัดเหล็ก (ไฟเบอร์).....	6
ภาพประกอบที่ 5 เครื่องมือแกะไม้.....	6
ภาพประกอบที่ 6 เลื่อยสายพาน.....	7
ภาพประกอบที่ 7 รถถังตัดไม้.....	7
ภาพประกอบที่ 8 เลื่อยวงเดือน.....	7
ภาพประกอบที่ 9 เหล็กแผ่น.....	8
ภาพประกอบที่ 10 ไม้.....	8
บทที่ 2	
ภาพประกอบที่ 11 ภาพข้อมูลวิถีชีวิตของพ่อที่กำลังกลึงไม้.....	13
ภาพประกอบที่ 12 ภาพข้อมูลวิถีชีวิตของพ่อที่กำลังกลึงไม้.....	14
ภาพประกอบที่ 13 เทคนิคการประกอบไม้.....	15
ภาพประกอบที่ 14 เทคนิคการประกอบไม้.....	16
ภาพประกอบที่ 15 ผลงาน อ.อินสนธิ วงศ์สาม.....	19
ภาพประกอบที่ 16 ผลงาน อ.อินสนธิ วงศ์สาม.....	19
ภาพประกอบที่ 17 ผลงาน อ. นิรัน แข็งขันธุ์.....	20
ภาพประกอบที่ 18 ผลงาน อ. นิรัน แข็งขันธุ์.....	21
บทที่ 3	
ภาพประกอบที่ 19 แผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ.....	24
ภาพประกอบที่ 20 แผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง.....	28
ภาพประกอบที่ 21 ข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิตของพ่อ.....	32

สารบัญภาพ

บทที่	หน้า
ภาพประกอบที่ 22 ไม้.....	33
ภาพประกอบที่ 23 เครื่องมือที่ใช้ในการตัดแต่งไม้.....	33
ภาพประกอบที่ 24 เหล็กแผ่น	34
ภาพประกอบที่ 25 เครื่องมือประกอบเหล็ก.....	34
ภาพประกอบที่ 26 รูปผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	36
ภาพประกอบที่ 27 รูปผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	37
ภาพประกอบที่ 28 รูปผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	38
ภาพประกอบที่ 29 รูปผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	39
ภาพประกอบที่ 30 แบบร่าง 2 มิติ.....	40
ภาพประกอบที่ 31 แบบร่าง 3 มิติ	41
ภาพประกอบที่ 32 แบบร่าง 3 มิติ.....	42
ภาพประกอบที่ 33 แบบร่าง 3 มิติ ศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	43
ภาพประกอบที่ 34 แบบร่าง 3 มิติ ศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	44
ภาพประกอบที่ 35 แบบร่าง 3 มิติ ศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	45
ภาพประกอบที่ 36 ขั้นตอนการวัดเทียบสัดส่วน.....	46
ภาพประกอบที่ 37 ขั้นตอนการตัด.....	47
ภาพประกอบที่ 38 ขั้นตอนการประกอบชิ้นส่วน.....	48
ภาพประกอบที่ 39 ขั้นตอนการประกอบรูปทรง	49
ภาพประกอบที่ 40 ขั้นตอนการประกอบเหล็ก.....	50
ภาพประกอบที่ 41 ขั้นตอนการเก็บรายละเอียด.....	51
ภาพประกอบที่ 42 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	52
ภาพประกอบที่ 43 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1.....	53
ภาพประกอบที่ 44 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	54
ภาพประกอบที่ 45 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 2.....	55
ภาพประกอบที่ 46 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	56
ภาพประกอบที่ 47 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	57

สารบัญภาพ

บทที่	หน้า
บทที่ 4	
ภาพประกอบที่ 48 ลักษณะเส้นที่อยู่ในงานสร้างสรรค์.....	60
ภาพประกอบที่ 49 ลักษณะเส้นที่อยู่ในงานสร้างสรรค์.....	61
ภาพประกอบที่ 50 รูปทรง.....	62
ภาพประกอบที่ 51 พื้นผิวขรุขระ.....	64
ภาพประกอบที่ 52 พื้นผิวมันวาว.....	65
ภาพประกอบที่ 53 น้ำหนักของแสงเงา.....	67
ภาพประกอบที่ 54 สีของไม้และเหล็ก.....	68
ภาพประกอบที่ 55 ที่ว่าภายใน.....	69
ภาพประกอบที่ 56 ที่ว่าภายนอก.....	70
ภาพประกอบที่ 57 ทิศทาง.....	71
ภาพประกอบที่ 58 ทิศทาง.....	72
ภาพประกอบที่ 59 ทิศทาง.....	73

บทที่ 1

บทนำ

เรื่อง รูปทรงวิถีชีวิตของพ่อ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พ่อคือผู้สร้างแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ วิถีชีวิตของพ่อกับการกลึงไม้ที่ผู้สร้างสรรค์ได้เรียนรู้และซึมซับมาตั้งแต่เด็ก จนตกผลึกทางความคิดจากการได้สัมผัสวิถีชีวิตของพ่อทุกวันๆ ขณะที่พ่อกลึงไม้ จิตวิญญาณแห่งความเป็นช่าง พลังที่พ่อจี้ใบมีดลงไปในท่อนไม้ที่กำลังหมุน เพื่อสร้างสรรค์ท่อนไม้ให้ได้รูปทรงที่พ่อต้องการ สิ่งเหล่านี้ที่พ่อสร้างสรรค์ มีเสน่ห์น่าหลงใหลในบรรยากาศการใช้ชีวิต

จนเป็นเหตุแห่งความบังคาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตของพ่อกับการกลึงไม้ โดยนำเอาเทคนิควิธีการแบบช่างพื้นบ้าน การประกอบไม้ การกลึงไม้ ฯลฯ เสนอให้เห็นคุณค่าทางความงาม ด้วยการสร้างรูปทรงทางประติมากรรม ที่มีการแสดงออกทางรูปด้วยทัศนธาตุต่างๆ ที่ทำให้เกิดจังหวะความเคลื่อนไหว เปรียบเสมือนวิถีชีวิตของพ่อที่กำลังดำเนินไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้ากระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปะนิพนธ์

2.2 เพื่อแสดงคุณค่าความงามในวิถีของพ่อกับการกลึงไม้ และได้รับรู้ถึงภูมิปัญญาทางชาติพันธุ์ เทคนิควิธีการแบบช่างพื้นบ้าน

2.3 เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์ ตอบสนองความคิดและความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรียภาพในรูปแบบงานประติมากรรม

3. ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรม ศิลปะนิพนธ์เรื่องความบันเทิงใจจากวิถีชีวิตของพ่อกับการ กลิ้งไม้

3.1 เป็นผลงานประติมากรรม 3 มิติ โดยรูปแบบผลงานมีลักษณะแบบ นามธรรม (Abstract)

3.2 เป็นผลงานประติมากรรมที่มีแนวคิด เนื้อหา และแรงบันดาลใจมาจากวิถีชีวิตของพ่อ ภูมิปัญญา ช่างพื้นบ้าน การประกอบไม้ การกลิ้งไม้ ฯลฯ เพื่อแสดงออกความงามผ่านรูปทรงประติมากรรม

3.3 เป็นผลงานประติมากรรมที่มีการแสดงออกในรูปแบบเฉพาะตัว โดยใช้วัสดุ ไม้ เหล็กกลวิธีวัสดุ ประสม

4. คำสำคัญหรือคำจำกัดความ

ประติมากรรม (Sculpture) เป็นงานศิลปะที่แสดงออกด้วยการปั้น แกะสลัก หล่อ และการจัด องค์ประกอบความงามอื่น ลงบนสื่อต่างๆ เช่น ไม้ หิน โลหะ สัมฤทธิ์ ฯลฯ เพื่อให้เกิดรูปทรง 3 มิติ มีความลึก หรืออนุหนา สามารถสื่อถึงสิ่งต่างๆ สภาพสังคม วัฒนธรรม รวมถึงจิตใจของมนุษย์โดยชิ้นงาน ประติมากรรมเป็น แขนงหนึ่งของทัศนศิลป์

ศิลปะนามธรรม (Abstract) หมายถึง แบบอย่างของทัศนศิลป์ที่เกี่ยวข้องกับจิตใจ แสดงความรู้สึกของ มนุษย์ต่อธรรมชาติแวดล้อม ถ่ายทอดเป็นรูป ภาพ จะมีลักษณะเป็นสองมิติ หรือ สามมิติ ส่วนใหญ่จะไม่ พรรณาเรื่องราวตามความเป็นจริง ศิลปินอาจจะทิ้งรูปทรงต่างๆ ด้วยการตัดทอนหรือตัดรูปทรงจนหมดสิ้น อาจสร้างรูปทรงขึ้นมาใหม่ตามความรู้สึกของตนเอง ด้วยการวาง โครงสีใหม่ และเรื่องราวล้วนเป็นนามธรรม

ภูมิปัญญาชาวบ้าน (folk wisdom) หมายถึง ความรู้ของชาวบ้าน ซึ่งเรียนรู้มาจากปู่ ย่า ตา ยาย ญาติพี่น้อง และความเฉลียวฉลาดของแต่ละคน หรือผู้มีความรู้ในหมู่บ้านในท้องถิ่นต่าง ๆ ภูมิปัญญาชาวบ้านเป็นเรื่องการ

ทำมาหากิน เช่น การจับปลา การจับสัตว์ การปลูกพืช การเลี้ยงสัตว์ การทอผ้า การทำเครื่องมือการเกษตรภูมิปัญญาเหล่านี้เป็นความรู้ความสามารถที่บรรพบุรุษได้สร้างสรรค์และถ่ายทอดมาให้เรา มีวิธีการหลายอย่างที่ทำให้ความรู้เหล่านี้เกิดประโยชน์แก่สังคม

(ภูมิปัญญาพื้นบ้าน เรื่องเคช ปันเขียนจัดย์. 2542 : 1 - 5)

5. เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

5.1 ข้อมูลจากตำราหนังสือเอกสารทางวิชาการอันเป็นข้อมูลเบื้องต้นและที่มาของเทคนิค ในการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

หนังสือองค์ประกอบศิลปะ ผู้แต่ง ชลูด นิ่มเสมอ

หนังสือประวัติศาสตร์ศิลปะตะวันตก ผู้แต่ง สุขชัย สิงห์ยะบุศย์

หนังสือภูมิปัญญาพื้นบ้าน ผู้แต่ง เรื่องเคช ปันเขียนจัดย์

5.2 ข้อมูลภาพถ่ายจากวัตถุจริง

6. วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

6.1 กำหนดหัวข้อที่ตนเองสนใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

6.2 รวบรวมข้อมูลต่างๆ รูปถ่าย ประสบการณ์ตรงที่ผู้สร้างสรรค์ได้สัมผัส ที่มีเนื้อหาและแรงบันดาลใจเกี่ยวกับวิถีชีวิตของพ่อกับการกลึงไม้

6.3 เขียนภาพร่าง 2 มิติ (sketch) เพื่อศึกษาและค้นหาหารูปทรง องค์ประกอบที่เหมาะสม

และขยายภาพร่างเป็น 3 มิติ (sketch modes) เพื่อวิเคราะห์และแก้ไของค์ประกอบทุกด้านให้ มีความสมบูรณ์

6.4 ทดลองกระบวนการ (Technique) ในการสร้างสรรค์ภาพผลงานเพื่อหาข้อถกเถียง

ให้แก่ตนเอง

6.5 นำภาพร่างและกลวิธีที่ได้ทดลองไปนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อรับคำแนะนำ

6.6 นำคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษามาปรับปรุงแก้ไขภาพร่างให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6.7 เตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ ได้แก่ ไม้ เหล็ก

6.8 ขยายแบบร่าง เป็นผลงานแท้จริง ตามเทคนิคและกลวิธีที่กำหนดไว้

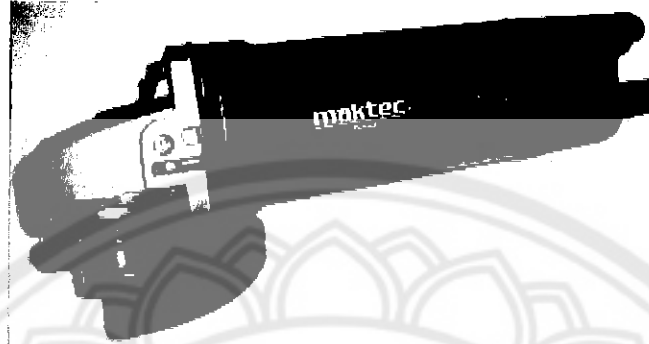
6.9 นำเสนอผลงานที่สำเร็จให้อาจารย์ประเมินคุณค่าและนำคำแนะนำมาแก้ไขปรับปรุงผลงานให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6.10 บันทึกกระบวนการ ปัญหาและอุปสรรคในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อที่จะได้นำมา แก้ไข และปรับปรุงในงานชิ้นต่อไป

7. อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ภาพประกอบที่ 1 ส่วนไฟฟ้า

ภาพประกอบที่ 2 เครื่องเจียร

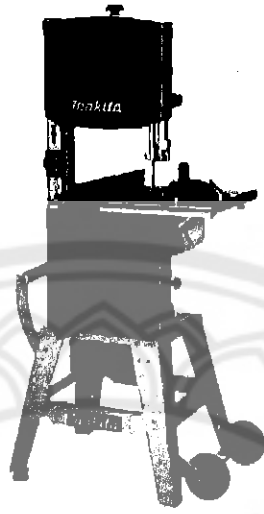
ภาพประกอบที่ 3 เครื่องเชื่อมเหล็ก

ภาพประกอบที่ 4 เครื่องตดเหล็ก (ไฟเบอร์)

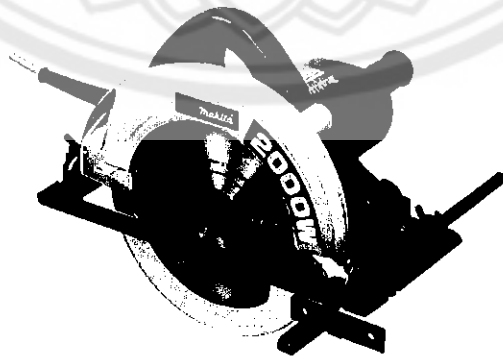
ภาพประกอบที่ 5 เครื่องมือแกะไม้

ภาพประกอบที่ 6 เลื่อยสายพาน

ภาพประกอบที่ 7 รถถังขุดไม้

ภาพประกอบที่ 8 เลื่อยวงเดือน

วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ภาพประกอบที่ 9 เหล็กแผ่น

ภาพประกอบที่ 10 ไม้

8. แผนการดำเนินงาน

กำหนดกิจกรรมการดำเนินการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

ที่	กิจกรรมการดำเนินงาน	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557															
		มกราคม				กุมภาพันธ์				มีนาคม				เมษายน			
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1	การเขียนโครงการ	←→															
2	การศึกษาค้นคว้า รวบรวมข้อมูล	←→															
3	การจัดทำภาพแบบร่างและพัฒนาภาพแบบ	←→															
4	การปฏิบัติงานสร้างสรรค์					←→											
5	การประเมินความก้าวหน้าของผลงานศิลปะ																
	5.1.ผลงานช่วงที่ 1					↔											
	5.2.ผลงานช่วงที่ 2									↔							
	5.3.ผลงานช่วงที่ 3													↔			
6	การเขียนและเรียบเรียงรายงานศิลปนิพนธ์													←→			
7	การจัดพิมพ์และเข้าเล่มรายงานศิลปนิพนธ์																↔
8	การจัดนิทรรศการแสดงผลงานศิลปนิพนธ์																↔

9. งบประมาณค่าใช้จ่ายในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

ค่าใช้จ่ายตลอดการสร้างสรรค์ผลงาน รวม วัสดุ อุปกรณ์ ต่างๆ ทั้งหมดโดยประมาณ 50,000 บาท

10. การนำเสนอและการเผยแพร่ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

10.1 จัดแสดงนิทรรศการศิลปะที่ภายในอาคารหอศิลป์มหาวิทยาลัยนเรศวร

10.2 จัดแสดงนิทรรศการศิลปะที่ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัลพียู โลก

10.3 จัดพิมพ์เอกสารคู่มือจัดการแสดงนิทรรศการศิลปะ โดยมีภาพผลงานศิลปะนิพนธ์บทคัดย่อและเนื้อหาแนวความคิดของการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์เพื่อแจกจ่ายเผยแพร่ไปยังห้องสมุดสถาบันการศึกษาศิลปะต่างๆ

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

วิถีชีวิตแห่งความงามกับการกลิ้งไม้ที่พ่อสร้างสรรค์ มีเสน่ห์น่าหลงใหลในจิตวิญญาณของความเป็นช่างกลิ้งไม้ เมื่อใดที่พ่อเริ่มทำงาน เสียงตัดไม้ เสียงตอกไม้ และเสียงเครื่องกลิ้งที่หมุนทำงานผสมผสานเคล้าคลอไปกับเสียงมิดที่พ่อกดไปบนท่อนไม้ที่หมุนกลิ้งไปตามแรงของมอเตอร์ ด้วยพลังที่พ่อเชิดเชียวออกมาจากภายในจิตวิญญาณของความเป็นช่าง ผ่านปลายมิดอันแหลมคมที่มุ่งแทงไปบนท่อนไม้ที่มันเหวี่ยงสะบัดไปมา จนไม้ท่อนนั้นกลมเป็นเอกภาพเดียวกับแรงปรารถนาของพ่อ จนเกิดเป็นรูปทรงแห่งความงามที่เต็มเปี่ยมไปด้วยจิตวิญญาณของพ่อซ่อนอยู่ในชิ้นงาน สิ่งเหล่านี้ผู้สร้างสรรค์ได้มีประสบการณ์โดยตรงกับวิถีชีวิตของพ่อจนยากที่จะลืมเลือนได้ เพราะพ่อคือผู้สร้างแรงบันดาลใจในการสร้างงานศิลปะ

ทั้งนี้จึงทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดแนวคิดตลอดจนใช้จินตนาการในการสร้างสรรค์ (Imagination) เพื่อตอบสนองความคิดของตนเองและถ่ายทอดความงามในวิถีชีวิตของพ่อ เพื่อให้เห็นคุณค่าทางความงาม ด้วยการสร้างรูปทรงทางประติมากรรม ที่มีการแสดงออกทางรูปทรงด้วยทัศนธาตุต่างๆ ที่ทำให้เกิดจังหวะความเคลื่อนไหว เปรียบเสมือนวิถีชีวิตของพ่อที่กำลังดำเนินไป โดยแสดงออกมาเป็นงานประติมากรรมสื่อผสมรูปแบบนามธรรม (Abstract)

ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ศิลปะเป็นการแสดงออกถึงธาตุแท้ทางความรู้สึก ที่บ่งบอกถึงบุคลิกภาพและความคิดของผู้สร้างสรรค์อย่างมีปัจเจกภาพ ผลงานต้องแสดงออกเป็นเอกภาพเดียวกับความคิดความรู้สึกที่มีต่อวิถีชีวิตของพ่อ ที่ผู้สร้างสรรค์ได้สัมผัสรับรู้ถึงความงามในวิถีชีวิตของพ่อ ทั้งนี้ก็เพื่อตอบสนองอารมณ์ความรู้สึกของผู้สร้างที่มีต่อวิถีชีวิตกับการกลิ้งไม้ ที่พ่อได้สร้างสมบัติทางภูมิปัญญาไว้มากมาย ที่ตกผลึกทางความคิดและจิตวิญญาณแก่ผู้สร้างสรรค์ แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นรูปแบบเฉพาะตัวในการสร้างสรรค์ด้วยจินตนาการ

องค์ประกอบสำคัญที่ผู้สร้างสรรค์ จะต้องคำนึงถึงการสื่อความหมายในทางศิลปะมีดังนี้

1. มีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ส่วนตัวกับวิถีชีวิตของพ่อ
2. จะต้องมีทักษะความเข้าใจในกลวิธีของช่างพื้นบ้าน

3. จะต้องมีกรกลั่นกรอง เลือกคัดทอนเอาแต่ส่วนที่เป็นแก่นสารโดยแท้ ผ่านรูปทรงทางประติมากรรม
4. มีความเข้าใจในการค้นหาสื่อ เพื่อแสดงออกได้อย่างตรงประเด็น
5. มีการแสดงออกที่เต็มไปด้วยจินตนาการและการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีเรื่องราวเนื้อหาเกี่ยวกับวิถีของพ่อ ที่ผู้สร้างสรรค์มีประสบการณ์โดยตรงและมีความผูกพันกับวิถีชีวิตของพ่อมาตั้งแต่เด็กๆเกี่ยวกับกรกลั่นไม้และได้เห็นวิถีแห่งจิตวิญญาณของความเป็นช่างกลั่น ไม้ของพ่อ แล้วเกิดความบังเอิญที่อยากจะถ่ายทอดความงามในวิถีชีวิตของพ่อผ่านรูปทรงทางประติมากรรมที่มีเรื่องราวเนื้อหาขย่งเชิดชูจิตวิญญาณของวิถีชีวิตความเป็นช่างกลั่น ไม้ของพ่อ จึงจำเป็นต้องมีการค้นหาข้อมูลที่ส่งผลทางด้านกระบวนการความคิดและข้อมูลที่จะนำไปสู่การสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้นำเอาความหมายของคำว่า ภูมิปัญญาและช่างกลั่น มาอ้างอิงข้อมูลแนวทางในการสร้างสรรค์ ดังนี้

ภูมิปัญญา (Folk wisdom) เป็นความคิดทางสังคมที่สำคัญอย่างหนึ่ง ซึ่งสังคมไทยเป็นสังคมเก่าแก่สังคมหนึ่ง จึงปรากฏภูมิปัญญาอยู่จำนวนมาก ภูมิปัญญาเหล่านี้นอกจากแสดงความเป็นไทยเป็นเอกลักษณ์ไทย ที่สำคัญอย่างหนึ่งแล้วยังเป็นเครื่องชี้วัดความเจริญ และพัฒนาการของคนในชาติ ทั้งนี้ เพราะภูมิปัญญาเป็นสิ่งละเอียดอ่อน ชาติที่เจริญที่มีสังคมที่สงบสุขไม่ระส่ำระสายและมีความเป็นอิสระ จึงสามารถสร้างสรรค์ภูมิปัญญาเฉพาะตนขึ้นมาได้ (ภูมิปัญญาพื้นบ้าน เรื่องเศษ ปิ่นเขียนจัดย์. 2542 : 1 - 5)

ช่างกลั่น เป็นช่างฝีมือประเภทหนึ่ง ในจำพวกช่างสิบหมู่ งานช่างประเภทนี้ คือ การสร้างทำสิ่งของ บางสิ่งขึ้นจากวัสดุธรรมชาติ โดยวิธีการกลั่น เป็นรูปทรงต่างๆ มีรูปลักษณะที่ประกอบด้วยศิลปะลักษณะ เป็นงานสร้างทำเครื่องอุปโภค และ เครื่องสำหรับประดับตกแต่งซึ่งโดยมากเป็น ลักษณะทรงกลม ทรงกระบอก หรือรูปทรงกรวย กลม จัดเป็นงานประณีตศิลป์อีกประเภทหนึ่ง (ที่มา http://www.changsipmu.com/turning_p01.html)

ผู้สร้างสรรค์จึงนำเอาเรื่องราวของพ่อที่เป็นช่างกลั่น ไม้ ช่างกลั่นพื้นบ้านรวมไปถึงภูมิปัญญาพื้นบ้านมาสร้างสรรค์มาถ่ายทอด จึงเกิดจากการมองสิ่งใกล้ตัว และวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับความเป็นตัวตนของผู้สร้างสรรค์ เป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์เพื่อหาความเหมาะสมในด้านรูปแบบและเนื้อหาที่มีแนวคิดของผู้สร้างสรรค์เป็นตัวกำหนดรูปทรงในผลงาน

อิทธิพลที่ได้รับในการสร้างสรรค์

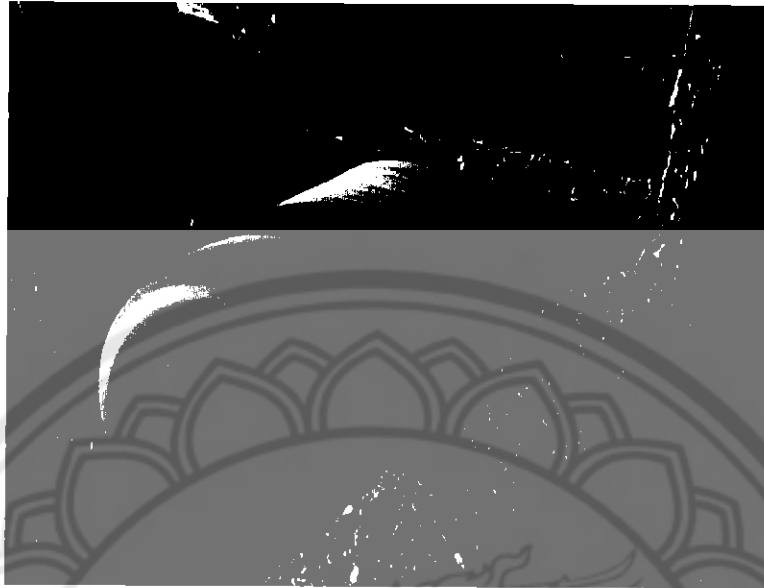
1. อิทธิพลจากวิถีชีวิตของพ่อกับการกลึงไม้

อิทธิพลที่ได้รับในการสร้างสรรค์ได้จากวิถีชีวิตของพ่อกับการกลึงไม้ ที่ได้ส่งอิทธิพลทั้งทางด้านเนื้อหา เรื่องราว และรูปแบบงานที่เป็นรูปทรง เพราะว่ารูปทรงจะเกิดขึ้นได้ผู้สร้างสรรค์ต้องมีรูปแบบความคิด (idea) ที่มาจากความบันดาลใจและเป็นเอกภาพในตัวเองคือ เอกภาพของรูปความคิด

ข้อมูลที่ได้รับอิทธิพลจากวิถีชีวิตของพ่อจะเป็นประสบการณ์ โดยตรงที่ผู้สร้างสรรค์ได้สัมผัสรับรู้กับตัวผู้ สร้างสรรค์เอง จึงได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นรูปถ่าย เพื่อประกอบข้อมูล

ภาพประกอบที่ 11 ภาพข้อมูลวิถีชีวิตของพ่อที่กำลังกลึงไม้

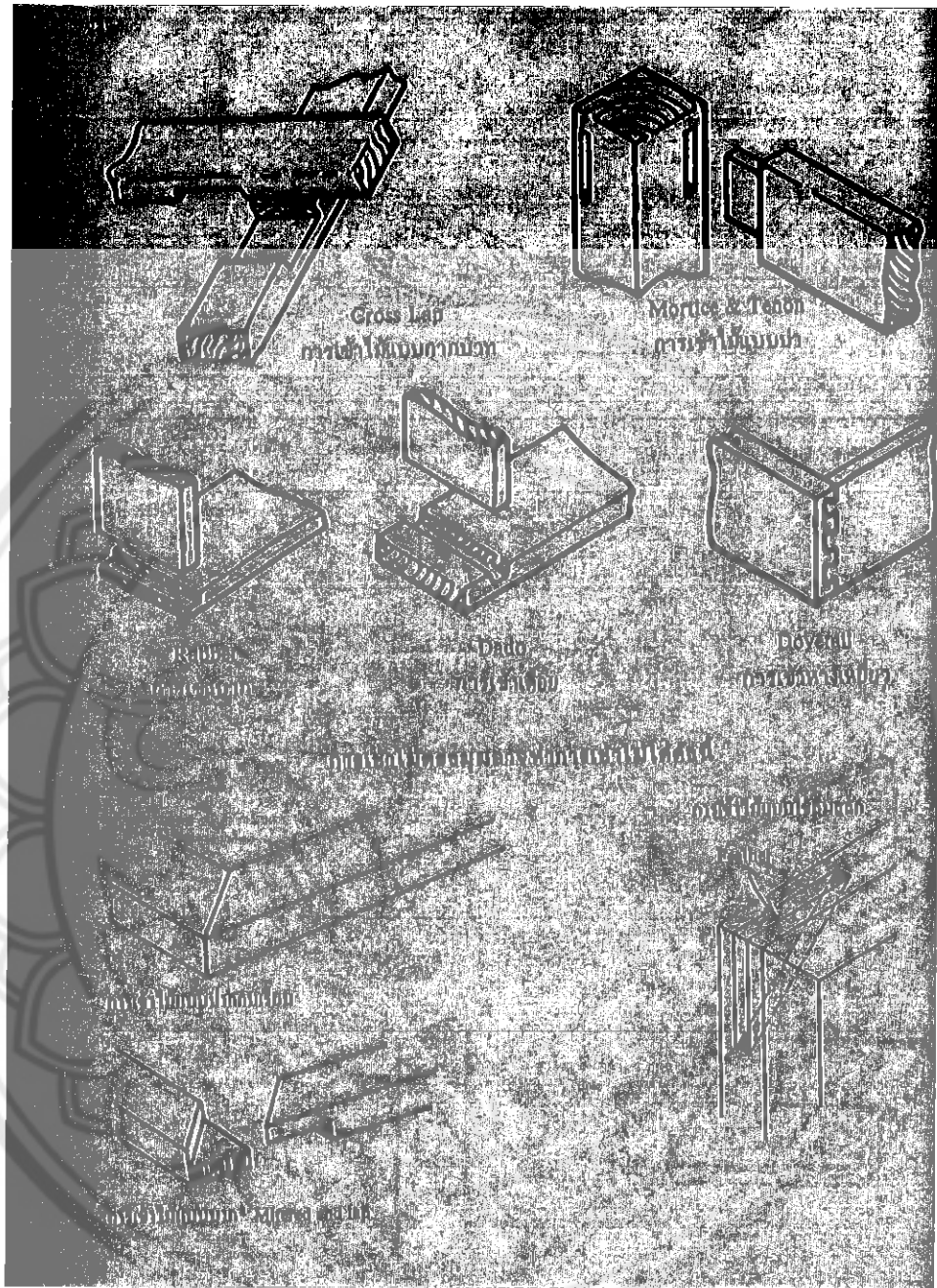
ภาพประกอบที่ 12 ภาพข้อมูลวิถีชีวิตของพ่อที่กำลังก่ถึงไม้

จากข้อมูลข้างต้น ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดแนวคิดตลอดจนใช้จินตนาการในการสร้างสรรค์(imagination) เพื่อให้สะท้อนรูปแบบการสร้างสรรคงาน ที่ผู้สร้างสรรค์ประทับใจในจิตวิญญาณความเป็นช่างไม้ จึงนำเอา รูปทรงทางทัศนธาตุต่างๆมาประกอบเข้ากับรูปทรงใหม่ new form เป็นรูปทรงที่เกิดจากการผสมผสานทางด้าน องค์ประกอบของศิลปะ (composition) ที่แสดงให้เห็นถึงเอกภาพ รูปทรง และลีลา (rhythm) ในการแสดงออก สิ่งเหล่านี้เป็นความบันดาลใจทำให้ผู้สร้างสรรค์ สร้างงานประติมากรรมขึ้นมา

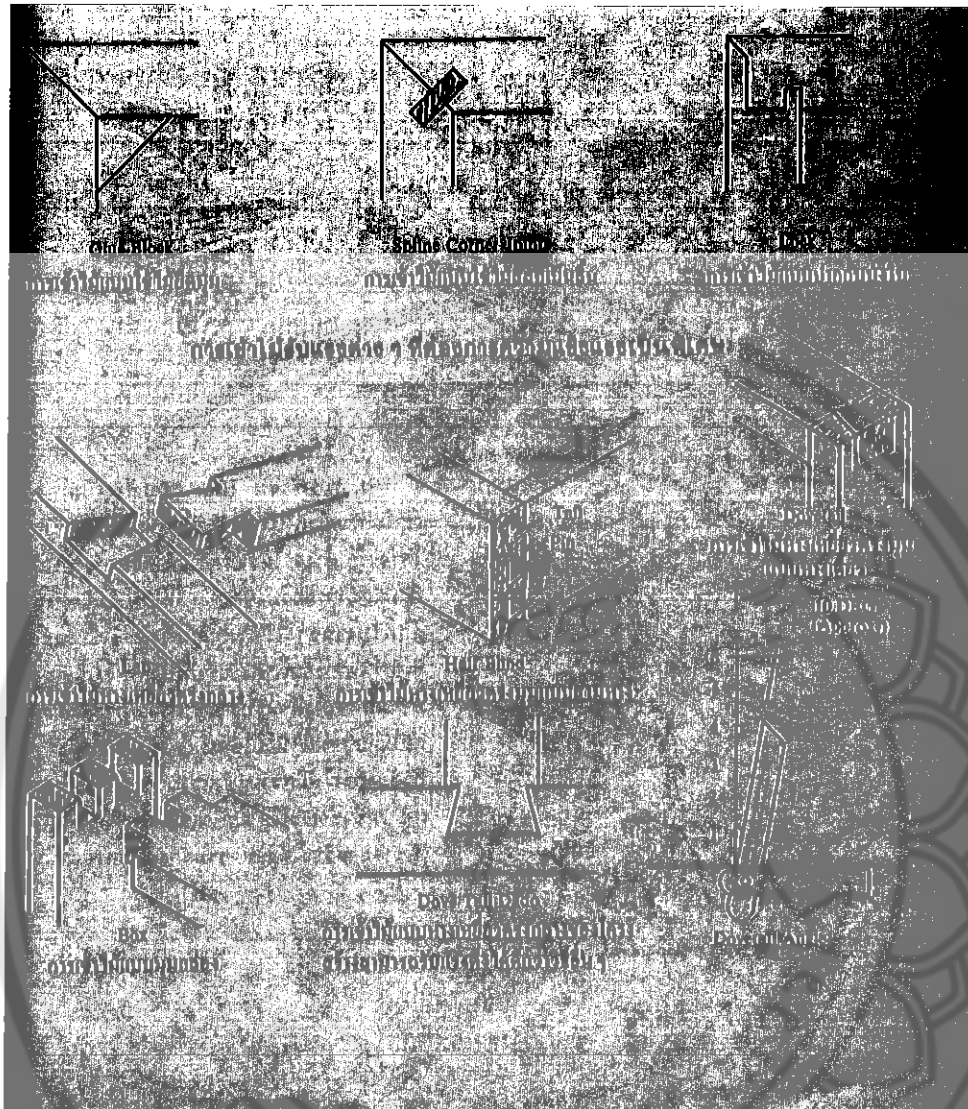
2. อิทธิพลจากการประกอบไม้

การประกอบไม้ เกิดจากภูมิปัญญาของชาวบ้านที่มีการสร้างเครื่องมือเครื่องใช้มีลักษณะ รูปทรงต่างๆ ที่มาจากความคิดของชาวบ้าน เรื่องประโยชน์ใช้สอยและมีการคาดคะเนไว้ว่าจะสร้างรูปทรงขึ้นมา เพื่อวัตถุประสงค์หลายๆอย่าง โดยใช้วิธีการวัด การตัด การเจาะ การขัด และการประกอบไม้เข้าด้วยกัน จนเกิดการยึดแน่นระหว่างไม้สองชิ้น ที่สามารถผสมรูปทรงที่เกิดโดยเทคนิค ผู้สร้างสรรค์มองเห็นถึงความงามทาง สุนทรีย์ มีการแสดงออกถึงความเป็นช่างพื้นบ้าน

การสร้างรูปทรงในมุมมองของผู้สร้างสรรค์ เป็นการสร้างรูปทรงที่ต้องอาศัยเทคนิค เพื่อให้ เกิดสุนทรีย์และเป็นเอกภาพเดียวกับความคิดในการแสดงออกเป็นรูปทรงวิถีชีวิตของพ่อที่เป็นช่างไม้และ แสดงออกถึงความเป็นช่างพื้นบ้าน ดังภาพแสดงเทคนิควิธีการประกอบไม้

ภาพประกอบที่ 13 เทคนิคการประกอบไม้
ที่มา: เฉลียว โพธิพิรุฬห์, 2533.(24)

ภาพประกอบที่ 14 เทคนิคการประกอบไม้
 ที่มา: เกลียว โพรพิรุษท์, 2533.(25)

เทคนิควิธีการประกอบไม้เป็นการประสานรูปทรงทางความคิดให้มีการยึดแน่นเป็น
 สัมพันธภาพ เทคนิคการเข้าไม้ของช่างพื้นบ้าน จึงเป็นส่วนสำคัญในการสร้างสรรค์

3. อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

อิทธิพลในการสร้างสรรค์ได้รับอิทธิพลจากศิลปินทางความคิด ความศรัทธาในการสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปะ โดยนำเอาประเด็นทางความคิดที่สำคัญที่มีความเกี่ยวข้องในด้านต่างๆของการสร้างสรรค์งานศิลปะ โดยนำมาใช้เป็นเครื่องมือทางความคิดและตัวขับเคลื่อนแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ให้เกิดเอกภาพ

3.1 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้นำเอาความหมายของคำว่าศิลปะจากนักปรัชญามาอิงเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ ดังนี้

(กำจร สุนพงษ์ศรี, 2555, น.116) ลีโอ ตอลสตอย (ค.ศ. 1828-1910) งานศิลปะคือกิจกรรมที่เกิดจากมนุษย์ที่ต้องแสดงความรู้สึกนึกคิดออกมาเป็นสัญลักษณ์ต่างๆ ให้ประจักษ์ไม่ว่าจะเป็นวิธีใดหรือแบบใดก็ได้ ตอลสตอย ให้ความเห็นต่อว่า “การสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีคุณค่าได้นั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไข 3 ประการ คือ

1. ระดับความบริสุทธิ์ใจของศิลปิน โดยพิจารณาจากการสำแดงออกความต้องการในสิ่งที่แฝงอยู่ในความรู้สึก

2. ระดับของอัตลักษณ์ของความเป็นปัจเจกบุคคลที่ถ่ายทอดสื่อสารของความรู้สึก และ 3. สุนทรียะที่พวกเขาต้องการสำแดงออกซึ่งทั้งหมดเขาให้ความสำคัญเรื่องข้อที่ 1 มาก”

จากปรัชญาของ ตอลสตอย ส่งผลให้เกิดอิทธิพลทางความคิดของผู้สร้างสรรค์ที่ว่า ศิลปะคือสิ่งที่สำแดงความรู้สึกที่แฝงอยู่ภายในจิตใต้สำนึก แสดงถึงอัตลักษณ์ ที่จะถ่ายทอดสื่อสารออกมาผ่านความจริงออกมาผสมผสานเกิดเป็นรูปแบบงานในเชิงสัญลักษณ์ที่เป็นอัตลักษณ์ให้แก่ผู้สร้างสรรค์

ศิลปิน พีระศรี (ศิลปะ พีระศรี, 2515:21) ได้สรุปความหมายเกี่ยวกับศิลปะว่า ศิลปะหมายถึง งานอันเป็นความพากเพียรของมนุษย์ซึ่งต้องใช้ความพยายามด้วยฝีมือและความคิด...

เจียน ยัมศิริ (เจียน ยัมศิริ, 2514:15) กล่าวถึงศิลปะว่า มนุษย์เป็นผู้สร้างสรรค์สรรพสิ่งในโลก มนุษย์มีวิวัฒนาการมีการพัฒนาทางจิตใจเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะของโลก โดยผ่านความรู้สึกเป็นผลงานทางจิต ประสานสอดคล้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของมนุษย์เอง

จากบทความข้างต้นได้ส่งผลทางด้านแนวความคิดในการกระตุ้นตัวผู้สร้างสรรค์เองให้มีความเข้าใจในมุมมองทางด้านทัศนคติที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการถ่ายทอดให้มีความสอดคล้องกันทั้งรูปแบบและเนื้อหา โดยนำแนวคิดของศิลปินมาเป็นตัวประสานแนวคิด

3.2 อิทธิพลที่ได้รับทางด้านเทคนิคและรูปแบบจากศิลปิน

อาจารย์อินสนธิ วงศ์สาม

อาจารย์นิรัน แจ็งขันธุ์

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินจะมี 2 รูปแบบคืออิทธิพลทางด้านความคิดคืออาจารย์อินสนธิ วงศ์สาม และอิทธิพลทางด้านรูปแบบ ได้จากอาจารย์นิรัน แจ็งขันธุ์

3.3 อิทธิพลที่ได้รับทางด้านแนวความคิดจากศิลปิน

อาจารย์อินสนธิ วงศ์สาม

สร้างผลงานในลักษณะสนับสนุนค่าของไม้ที่มีอยู่แล้ว โดยปล่อยให้ความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์หรือผู้กระทำ (subject) คล้อยตามไปกับความงามและอิสรภาพของไม้หรือผู้กระทำ (object) เขาพยายามให้เรา มองเห็นความงามโดยไมใช้อิทธิพล

อาจารย์อินสนธิ วงศ์สาม มีรูปทรงจินตนาการอยู่ในใจ แล้วกรุยทางเข้าไปค้นหา เพื่อจะพบความงาม ในอุดมคติของเขาโดยการสกัด ตัด เจาะ แล้วขัดแต่ง จนรูปทรงและพื้นผิวของประติมากรรมไม้ มีความประสานกลมกลืนกันอย่างงาม ดังนั้นการสร้างสรรค์งานด้วยการเปลี่ยนรูปจึงเป็นการสร้างสรรค์อย่างหนึ่ง (creation) และการไม้เปลี่ยนรูปก็เป็นการสร้างสรรค์อีกอย่างหนึ่งด้วยเช่นกัน

ความแข็งและนิ่มนวลแฝงอยู่ในไม้ ความงามของลายไม้เผยถึงชีวิตและกาลเวลา การจัดรูปทรง การปลี่ยนรูปทรงอิสระเป็นการประสานความคำนึงของการสร้างสรรค์ในวาระในเงื่อนไขของการดำรงชีวิต (วัฒนธรรม วัฒนาพันธุ,ชีวประวัติและตำนานการสร้างสรรค์ของ อินสนธิ วงศ์สาม ศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ , กรุงเทพมหานคร:สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกระทรวงวัฒนธรรม,2542)63-69.

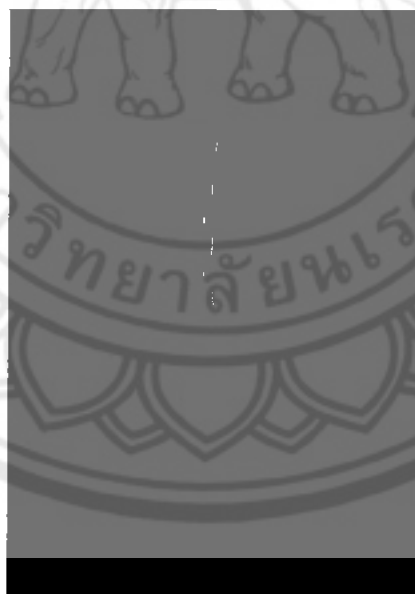
อิทธิพลที่ได้รับจากอาจารย์อินสนธิ วงศ์สามด้านแนวความคิด และนำมาใช้ในงานสร้างสรรค์คือ การเผยความงามของเนื้อวัสดุ ไม้และเหล็กที่ผู้สร้างสรรค์ใช้ในการสร้างสรรค์ ให้เห็นความงามที่เป็นธรรมชาติอันแท้จริงของเนื้อวัสดุ เมื่อผู้สร้างสรรค์นำวัสดุทั้งสองสิ่ง คือไม้และเหล็กมาจัดการองค์ประกอบให้มีเอกภาพเดียวกัน

ภาพผลงาน อาจารย์อินสนธิ วงศ์สาม

ภาพประกอบที่ 15 ผลงาน อาจารย์อินสนธิ วงศ์สาม

ชื่อผลงาน: เครื่องบินของดาวินชี ,2543, ไม้แกะ, 12 x 23 x 92 ซม.

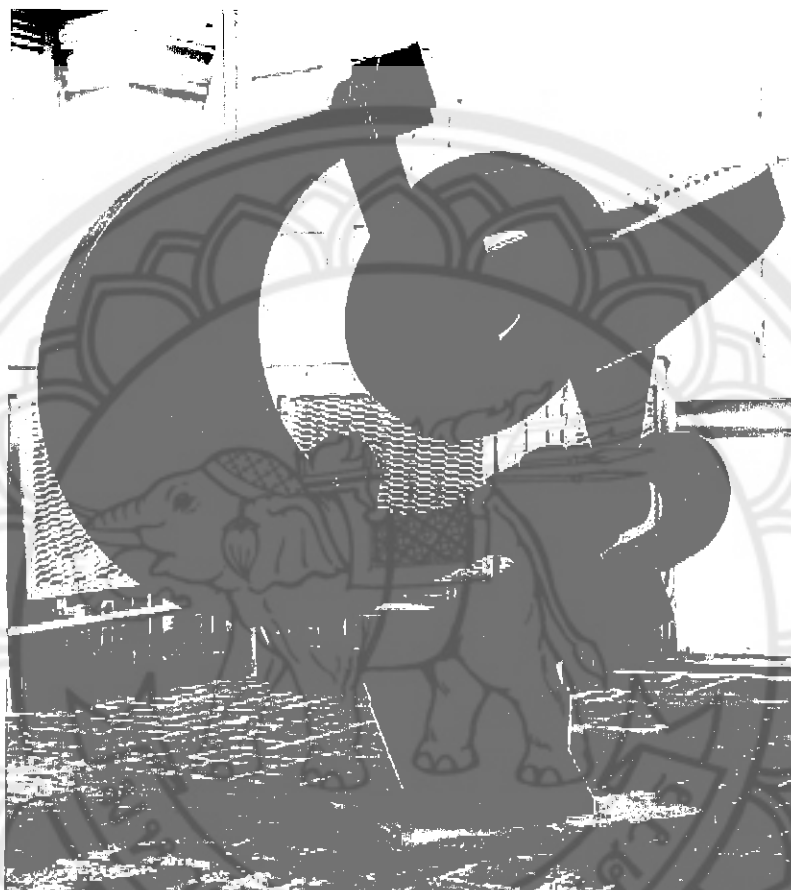

ภาพประกอบที่ 16 ผลงาน อาจารย์อินสนธิ วงศ์สาม

ชื่อผลงาน: จุดสุดยอด, 2525, แกะไม้, 283 ซม.

3.4 อิทธิพลที่ได้รับทางด้านรูปแบบ

อาจารย์นิรัน แจ็งขันธุ์

ภาพประกอบที่ 17 ผลงาน นิรัน แจ็งขันธุ์

ชื่อผลงาน ก็กระตุก เทคนิค ไม้, เหล็ก, ขนาด 180 x 195 x 92 ซม.

แนวความคิด ข้าพเจ้ามีความประทับใจในเทคนิค วิธีการสร้างสรรค์ของช่างพื้นบ้านบวกกับการพัฒนาการของเทคโนโลยี ให้เกิดรูปทรงและองค์ประกอบที่เหมาะสม เพื่อประโยชน์ใช้สอย ทำให้ข้าพเจ้ามีแนวความคิดที่จะนำรูปทรงและองค์ประกอบเหล่านี้มาสร้างสรรค์ให้เกิดรูปทรงใหม่ตามแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

ภาพประกอบที่ 18 ผลงานของ อ. นิรันดร์ แข็งขันธุ์

ชื่อผลงาน ที่กระตุกหมายเลข 4 เทคนิค ไม้, เหล็ก, ขนาด 170 x 190 ซม.

แนวความคิด จากประสบการณ์ที่ได้มีความสัมพันธ์กับสิ่งของเครื่องใช้ที่มีอยู่ในชุมชนท ข้าพเจ้าจึงมีความประทับใจในรูปทรงและองค์ประกอบของสิ่งเหล่านี้ ซึ่งปัจจุบันเริ่มเลือนหายไป ทำให้ข้าพเจ้ามีแนวคิดที่จะนำรูปทรงและองค์ประกอบของสิ่งนี้มาสร้างสรรค์ให้เกิดรูปทรงใหม่ทางศิลปะ

อิทธิพลที่ได้รับทางด้านรูปแบบจาก อาจารย์นิรัน แข็งขันธุ์ คือเรื่องการจัดองค์ประกอบ จังหวะต่างๆ ในงานสร้างสรรค์ให้มีความน่าสนใจ และเรื่องเทคนิคการประกอบไม้,เหล็ก

อาจารย์อินสนธิ วงศ์สาม และอาจารย์นิรัน แข็งขันธุ์ ได้ส่งผลต่อแนวคิดและรูปแบบในการสร้างสรรค์ มีการสร้างรูปทรงที่เป็นแบบเฉพาะตัว จากความประทับใจในวิถีชีวิตของพ่อมาผสมผสานทำให้เกิดเป็นลักษณะ รูปทรงใหม่ โดยรูปทรงเหล่านี้แสดงออกถึงความงามและภูมิปัญญาผสมผสานสอดคล้องกับวิถีชีวิตของพ่อ ซึ่งเป็นแรงบันดาลใจ ในการนำมาเสนอโดยตัดประโยชน์ใช้สอยออก ให้เหลือเพียงลักษณะของเส้น รูปทรง ที่ ลดทอนหรือเพิ่ม เพื่อสร้างมุมมองความรู้สึก ให้เกิดจินตภาพแห่งวิถีชีวิตและบรรยากาศการใช้ชีวิตของพ่อที่มีความเป็นเอกลักษณ์ กลมกลืนไปด้วยกัน ในลักษณะรูปทรงที่แสดงความเคลื่อนไหวเสมือนแทนกลิ้งไม้ที่กำลังทำงานหมุนกลิ้งไปพร้อมกับวิถีชีวิตของพ่อ

สรุป

ข้อมูลการศึกษาที่ได้เรียนรู้และสัมผัสจากประสบการณ์ตรง เป็นเพียงกระบวนการของจุดเริ่มต้นในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้า ข้อมูลเหล่านี้มีส่วนส่งเสริมในด้านรูปแบบ และเนื้อหาที่เห็นได้ในผลงาน ประติมากรรม องค์ประกอบเทคนิควิธีการยังต้องการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อพัฒนาผลงานการสร้างสรรค์ต่อไป

บทที่ 3

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ภายใต้หัวข้อ รูปทรงวิถีชีวิตของพ่อ ผลงานชุดนี้เป็นการแสดงออกถึงความงามในการใช้ชีวิตของพ่อที่ประกอบอาชีพกสิกรรม ลักษณะผลงานประเภทประติมากรรมสื่อผสมนามธรรม (Abstract) มีการสร้างรูปทรงที่เป็นแบบเฉพาะตัว โดยการใช้องค์ประกอบทางทัศนธาตุ จุด เส้น ระนาบ มาผสมผสานให้เกิดลักษณะรูปทรงที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวเสมือนกับแทนกสิกรรมกำลังหมุนงอทำงานผสมเคล้าคลอไปกับวิถีชีวิตของพ่อ โดยการแสดงออกทางรูปทรงนั้นตัดทอนเหลือเพียงลักษณะของเส้น รูปทรงที่ลดหรือเพิ่มเพื่อสร้างมุมมองความรู้สึกให้เกิดจินตภาพแห่งวิถีชีวิตของพ่อ

โดยนิยามศิลปะในทัศนะของผู้สร้างสรรค์ หมายถึง การสร้างผลงานศิลปะที่ผู้สร้างสรรค์ได้มีประสบการณ์โดยตรงกับสิ่งเหล่านั้น ฉะนั้นอิทธิพลจากวิถีชีวิตของพ่อได้ส่งผลต่อทัศนะของผู้สร้างสรรค์ที่จะแสดงออกถึงธาตุแห่งความรู้สึกที่บ่งบอกถึงบุคลิกภาพและความคิดของผู้สร้างสรรค์อย่างมีปัจเจกภาพ ที่อยากจะแสดงออกถึงความงาม ในวิถีชีวิตของพ่อ

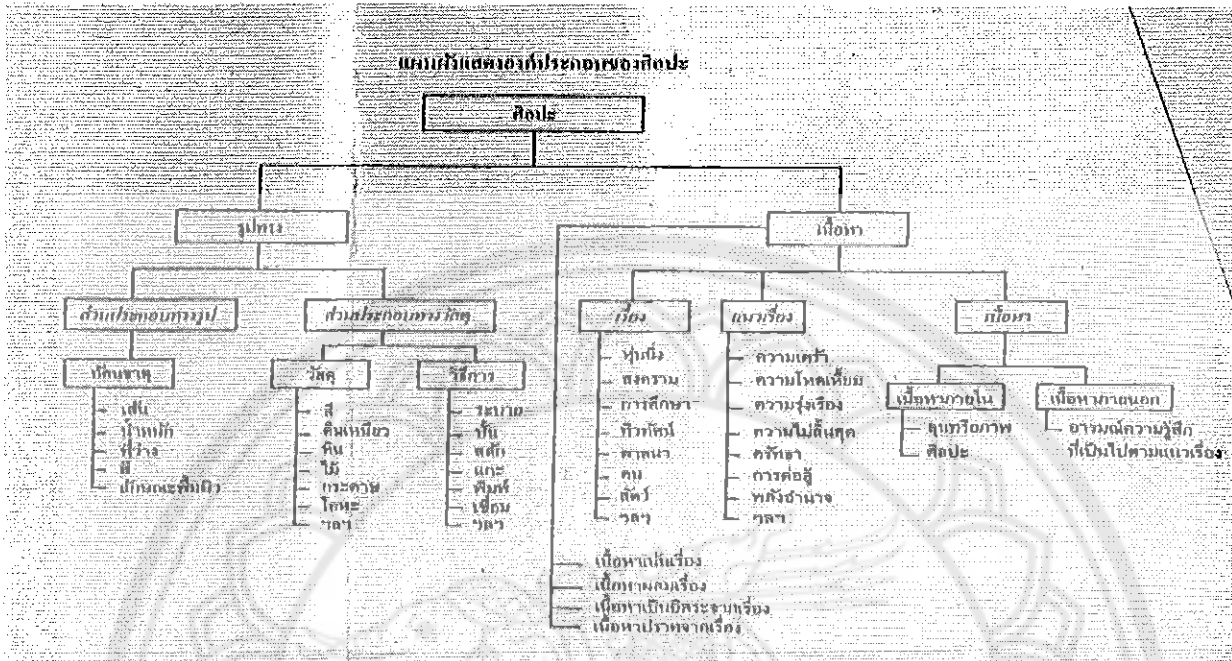
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์

1. ขั้นตอนการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูล

1.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านรูปแบบเนื้อหา

การดำรงชีวิตของพ่อ ที่ผู้สร้างสรรค์ได้มีประสบการณ์โดยตรง สิ่งแวดล้อมบรรยากาศการใช้ชีวิตของพ่อก่อให้เกิดมุมมองด้านความคิด และจินตนาการในการสร้างสรรค์ ดังนั้นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์หลายอย่างจึงเกิดจากการมองสิ่งใกล้ตัว และวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับอาชีพของพ่อจึงเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์เพื่อความเหมาะสมในด้านรูปแบบและเนื้อหาที่มีแนวคิดของผู้สร้างสรรค์เป็นตัวกำหนดรูปทรงในตัวผลงาน

1.2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านทัศนธาตุ

ภาพประกอบที่ 19 แผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ

ที่มา : องค์ประกอบของศิลปะ, ชลูด นิ่มเสมอ(2530:26)

หลักการองค์ประกอบศิลปะและทฤษฎีการสร้างสรรค์

ศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกนึกคิด หรือความงาม ก็จะเห็นได้ว่ามีองค์ประกอบที่สำคัญคือ องค์ประกอบแรกคือ รูปทรง(Form) หรือองค์ประกอบทางรูปธรรม และ อีกส่วนเรียกว่าเนื้อหา (Content) หรือองค์ประกอบทางนามธรรม

๒๕๕๔

สำนักหอสมุด
17 ก.ย. 2558

ส่วนประกอบทางด้านรูปทรง

ทัศนธาตุ หมายถึง ธาตุแห่งการมองเห็นหรือส่วนประกอบต่าง ที่สำคัญในงานศิลปะได้แก่ จุด เส้น สี แสงเงา รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว เป็นต้น ซึ่งเราสามารถนำส่วนประกอบเหล่านี้แต่ละอย่างมาสร้างสรรค์ ซึ่งให้ความรู้สึกในการมองเห็นที่แตกต่างกันไป ทัศนธาตุ สามารถสร้างอารมณ์ต่าง ๆ ให้กับคนที่ดู จึงเป็นความรู้พื้นฐานนับตั้งแต่ จุด เส้น สี รูปร่าง รูปทรง แสง เงา มักมีปรากฏอยู่ในความงามอันละเอียดอ่อนของธรรมชาติทั้งสิ้น

1.จุด (Point)

หมายถึงสิ่งที่ปรากฏบนพื้นที่ขนาดเล็กที่สุด ไม่มีความกว้าง ความยาว ความสูง ความหนา หรือความลึก จุดเป็นทัศนธาตุที่เล็กที่สุดและมีมิติเป็นศูนย์ จุดสามารถแสดงตำแหน่งได้เมื่อมีบริเวณว่างมารองรับ จุดถือเป็นทัศนธาตุหรือพื้นฐานเบื้องต้นที่สุดในการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ จุดเป็นต้นกำเนิดของทัศนธาตุอื่นๆ เช่น เส้นและรูปร่าง รูปทรงและพื้นผิว ค่าความอ่อนแก่ แสงเงา เราสามารถพบเห็นจุดได้โดยทั่วไปในธรรมชาติ นอกจากจุดจะเป็นพื้นฐานขององค์ประกอบแล้วอื่นๆแล้ว การนำจุดมาจัดจะทำให้เกิดรูปแบบใหม่อาจจะทำได้หลากหลายลักษณะ

2.เส้น (Line)

หมายถึง ทัศนธาตุที่สำคัญ เส้นยังเป็นแกนของทัศนธาตุ เส้นเป็นพื้นฐานของโครงสร้างของทุกสิ่งในจักรวาล เส้นแสดงถึงความรู้สึกได้ทั้งด้วยตัวของมันเองและด้วยการสร้างสรรค์เป็นรูปทรงต่างๆขึ้น เส้นเป็นพื้นฐานได้แก่ เส้นตรง เส้นโค้ง สามารถนำมาสร้างให้เกิดเป็นเส้นใหม่ที่ทำให้ความรู้สึกที่แตกต่างทั้งช่วยแสดงถึงอารมณ์และความรู้สึก เส้นแต่ละชนิดก็มีความหมายที่แตกต่างกัน ดังนี้

- เส้นนอน ให้ความรู้สึกราบเรียบกว้างขวาง เยียบสงบ ผ่อนคลายสบายตา
- เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกถึงความสูงสง่า มั่นคง แข็งแรง รุ่งเรือง
- เส้นเฉียง ให้ความรู้สึกไม่มั่นคง เคลื่อนไหว รวดเร็ว แปรปรวน
- เส้นโค้ง ให้ความรู้สึก สุภาพ อ่อนโยน สบาย นุ่มนวล เข้ายวน
- เส้นโค้งก้นหอย ให้ความรู้สึก การคลี่คลาย ขยายตัว มึนงง
- เส้นซิกแซกหรือเส้นฟันปลา ให้ความรู้สึกถึงความรุนแรง กระแทกเป็นห้วงๆ ตื่นเต้น สับสนวุ่นวาย และการขัดแย้ง
- เส้นประ ให้ความรู้สึกไม่ต่อเนื่อง ไม่มั่นคง ไม่แน่นอน

3. น้ำหนัก

หมายถึงความอ่อนแก่ของสี หรือแสงเงาที่นำมาใช้ในงานศิลปะที่ผู้สร้างสรรค์เป็นคนกำหนด การให้น้ำหนักนั้นจะทำให้เกิดรูปทรงและปริมาตร คือ แสงและเงา(Light & Shade)

แสงและเงา เป็นองค์ประกอบที่อยู่คู่กัน แสงเมื่อกระทบกับวัตถุ จะทำให้เกิดเงา แสงและเงาเป็นตัวกำหนดระดับค่าน้ำหนัก ความเข้มของจะขึ้นอยู่กับความเข้มของแสงในที่ที่มีแสงสว่างมาก เงาจะเข้มขึ้น และในที่ที่มีแสงสว่างน้อย เงาจะไม่ชัดเจน เงาจะอยู่ในทิศที่มีแสงสว่างเสมอ ค่าของแสงและเงาสามารถจำแนกเป็นลักษณะได้ดังนี้

- บริเวณที่แสงสว่างจัด Hi-Light เป็นบริเวณที่อยู่ใกล้แหล่งกำเนิดของแสงมากที่สุด จะมีความสว่างมากที่สุด ในวัตถุ ที่มีผิวมันวาวจะสะท้อนแหล่งกำเนิดแสงได้ชัดเจน
- บริเวณแสงสว่าง Light เป็นบริเวณที่ได้รับแสงสว่างรองลงมาจากบริเวณแสงสว่างจัด เนื่องจากอยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงออกมา และเริ่มมีค่าน้ำหนักน้อยลง
- บริเวณเงา Shade เป็นบริเวณที่ไม่ได้รับแสงสว่าง เป็นบริเวณที่ถูกบดบังจาก แสงสว่าง ซึ่งมีค่าน้ำหนักเข้มขึ้นมากกว่าบริเวณแสงสว่าง
- บริเวณเงาเข้มจัด Hi-Shade เป็นบริเวณที่อยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงมากที่สุด หรือเป็นบริเวณที่ถูกบดบังหลายๆชั้น จะมีค่าน้ำหนักเข้มมาก ไปจนถึงเข้มที่สุด
- บริเวณเงาตกทอด เป็นบริเวณของพื้นหลังของเงาของวัตถุที่ทาบทลงไป เป็นบริเวณที่อยู่ภายนอกวัตถุ และจะมีความเข้มของค่าน้ำหนักขึ้นอยู่กับ ความเข้มของเงาของพื้นหลังทิศทางและระยะของเงา

4. ที่ว่าง (Space)

บริเวณที่ว่างในโลก 3มิติ ที่แสดงถึงความกว้าง ความยาวและความลึก ที่ว่างตามปรกติจะเป็นบริเวณที่หาขอบเขตไม่ได้เป็นสิ่งที่มองไม่เห็น แต่เมื่อมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งปรากฏ ก็จะเกิดปฏิกิริยากับที่ว่างนั้นทันที เช่นเดียวกับบริเวณว่างบนพื้นโลก เมื่อเราอยู่ที่สูง มองไปรอบๆ เราจะเห็นบางสิ่งใกล้ตัว บางสิ่งไกลตัว จนเกิดระยะบริเวณว่างลักษณะนี้เรียกว่า บริเวณว่างจริง (Physical space) หรือ บริเวณว่าง 3 มิติ (Three Dimension space)

ที่ว่างในทัศนธาตุเป็น ที่ว่างที่ได้มีการควบคุมและกำหนด ขอบเขตสำหรับการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ โดยที่ว่างเป็นเหมือนสนามหรือเวที สำหรับจัดวางทัศนธาตุ ลงไปเพื่อแสดงบทบาท งานสร้างสรรค์ก็ใช้ที่ว่างต่างกันออกไป เช่น ประติมากรรม และสถาปัตยกรรม ก็ใช้ที่ว่างแบบ 3 มิติ จิตรกรรมก็ใช้ที่ว่างแบบ 2มิติ แต่ก็มีการกำหนดที่ว่างและความกว้างความยาว ก็สามารถเป็นที่ว่างแบบ 3 มิติ บนพื้นระนาบ 2 มิติ ได้เช่นกัน ลักษณะนี้ เรียกว่า ที่ว่างลวงตา (Illusion shade) และที่ว่าง 2มิติ (Two Dimension shade)

5. พื้นผิวหรือผิวสัมผัส (Texture)

หมายถึงบริเวณผิวนอกของสิ่งต่างๆที่ปรากฏให้เห็นรับรู้ได้ด้วยการสัมผัสทางตาและกายสัมผัส ก่อให้เกิดความรู้สึกใน ลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น หยาบ ละเอียด มัน วาว ด้าน และขรุขระ พื้นผิว เป็นส่วนประกอบ (Element) ที่สำคัญของศิลปะอันหนึ่ง ที่ถูกนำมาใช้สร้างสรรค์ เพราะ พื้นผิวสามารถก่อให้เกิดปฏิกิริยาทาง ด้านความรู้สึก รับรู้ได้ด้วยการ รับสัมผัสทางตา และจับต้องได้ทางกาย สัมผัส พื้นผิว มีความสำคัญมากสำหรับ การสร้างสรรค์ งานทัศนศิลป์ และการออกแบบ พื้นผิวจะถูก นำมาใช้ในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น ในผลงานจิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม ศิลปินจะใช้พื้นผิว สร้างความงาม และกำน้ำหนัก เพื่อให้ เกิดความประสานกลมกลืน ความแตกต่าง และจุดเด่น เป็นต้น

การเกิดของพื้นผิว

พื้นผิวที่สัมผัสได้ มีแหล่งกำเนิด 3 แหล่ง คือ

1. เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

ได้แก่พื้นผิวของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ และสิ่งมีชีวิต เช่น เปลือกไม้ ก้อนกรวด ก้อนหิน กิ่งไม้ ใบไม้ ผิวหนัง สัตว์ ฯลฯ

2. เกิดขึ้นโดยมนุษย์สร้างขึ้น

ได้แก่ การขีด ขีด ระบาย ฯลฯ ให้เกิดเป็นร่องรอยพื้นผิว ในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเขียนเส้นด้วยปากกา ดินสอ การเขียนสีด้วยแปรงแข็ง ๆ การใช้ฟองน้ำ เตะแต้มสีบนกระดาษ ในงานจิตรกรรม การสร้างพื้นผิวหยาบ และละเอียด ในงานประติมากรรม และสถาปัตยกรรม

3. เกิดขึ้นโดยกระบวนการผลิตของเครื่องจักร

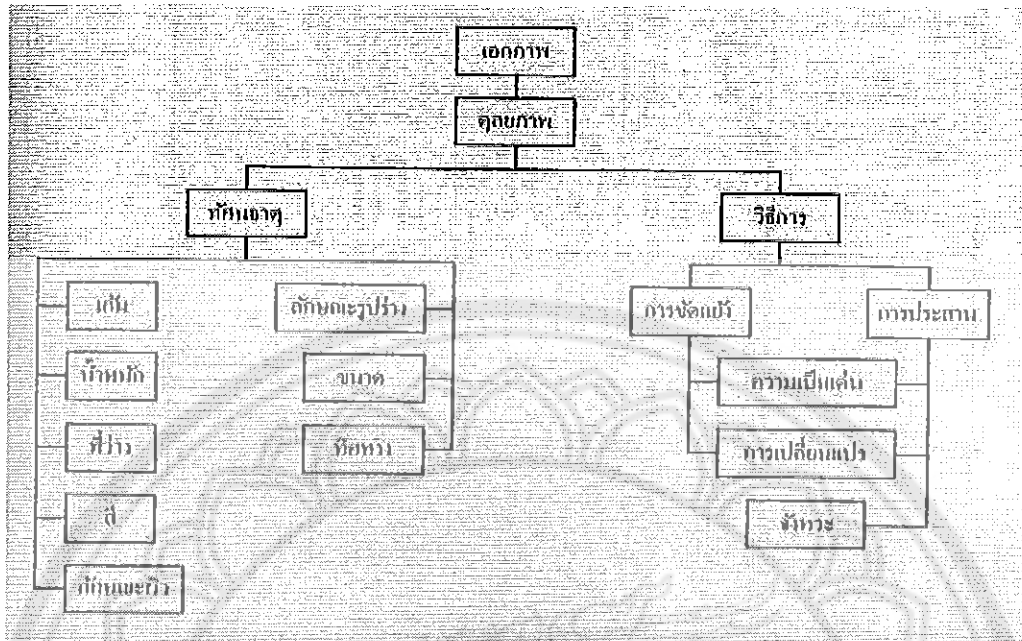
การเกิดของพื้นผิวลักษณะนี้ ถือว่า เกิดขึ้น โดยมนุษย์เช่นเดียวกัน แต่ผ่านทางเครื่องจักร ไม่ใช่โดยน้ำมือ มนุษย์ โดยตรง ซึ่งทำให้ได้ พื้นผิวที่หลากหลาย และพื้นผิวที่เกิดขึ้นนี้ มีทั้งลือเลียนจากธรรมชาติ และพื้นผิวที่สร้างขึ้นใหม่ เพื่อประโยชน์ ทางใดทางหนึ่ง

3.1 พื้นผิวละเอียดเรียบ

ลักษณะทางกายภาพ ของ พื้นผิวแบบนี้จะสะท้อนแสง และถ้ามีน้ำหนักแสง เงาเกิดขึ้น ก็จะเป็นน้ำหนักแสง เงาที่นุ่มนวล ซึ่งจะให้ความรู้สึกนุ่มนวล บอบบาง เบา สุภาพ และถ้าพื้นผิวเรียบ มีความมันวาว ก็จะให้ ความรู้สึก หุหรมีราคา

3.2 พื้นผิวหยาบไม่เรียบ

ลักษณะทางกายภาพ ของ พื้นผิวแบบนี้จะดูดซับแสง และทำให้น้ำหนัก ของแสง เงา ที่เกิดขึ้น มีน้ำหนักที่รุนแรง จะให้ความรู้สึกเข้มแข็ง หนักแน่น มันคง น่ากลัว กระด้าง

ภาพประกอบที่ 20 แผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

ที่มา : หนังสือองค์ประกอบของศิลปะ, ชุตต นิมสมอ(2530 : 208)

เนื้อหา

คือองค์ประกอบที่เป็นนามธรรม หรือองค์ประกอบโครงสร้างทางจิต ตรงกันข้ามกับส่วนที่เป็นรูปทรง หมายถึง ผลที่ได้รับจากงานศิลปะ ส่วนที่เป็นองค์ประกอบนามธรรมนี้นอกจากเนื้อหาแล้วยังมีเรื่อง และแนวเรื่อง

เรื่อง หมายถึง สิ่งที่ผู้สร้างสรรค์สรรหามาเป็นจุดเริ่มต้นหรือแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน เช่น คน สัตว์ สิ่งของ ศาสนา ความเชื่อ ความรัก เป็นต้น

แนวเรื่อง หมายถึงเป็นส่วนประกอบทางด้านนามธรรมของงานศิลปะที่เน้นแนวความคิด ของตัวผู้สร้างสรรค์เอง เป็นเนื้อหาสาระหรือแนวทางการสร้างสรรค์มากกว่าเนื้อเรื่อง เช่น ความศรัทธา การต่อสู้ดิ้นรน เป็นต้น

เนื้อหา เป็นตัวที่พูดถึงความหมายของงานผู้สร้างสรรค์ ที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ เนื้อหาของงานศิลปะแบบรูปธรรม เนื้อหาได้แบ่งเป็น แบบ เนื้อหาภายนอก และ เนื้อหาภายใน

-เนื้อหาภายใน คือพูดถึงเนื้อหาทางด้านรูปทรง เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีที่มาที่ไป มีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง เนื้อหาประเภทนี้จะให้อารมณ์ทางสุนทรียภาพแก่ผู้ที่ได้สัมผัส และผู้ดู

-เนื้อหาภายนอก ซึ่งจะพูดถึง สิ่งที่มีอยู่เฉพาะในงานของผู้สร้างสรรค์แต่ละคน แบบรูปธรรมที่มีเรื่อง เช่น คน สัตว์ สิ่งของ หรือเหตุการณ์ที่เป็นเนื้อหาที่เป็นแรงบันดาลใจ เป็นความหมายของเรื่องและแนวเรื่องที่ถูกแปลออกมาโดยรูปทรงทางทัศนธาตุ

หลักการสร้างศิลปะ

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ เรื่อง รูปทรงวิถีชีวิตของพ่อ ชุนนี้ผู้สร้างสรรค์ได้ สร้างสรรค์เป็นผลงาน ประติมากรรม ลอยตัว 3 มิติ

-เอกภาพ หมายถึงความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบ ทั้งด้านรูปลักษณะและด้านเนื้อหา เรื่องราว เป็นการประสานหรือจัดระเบียบของส่วนต่างๆ ให้เกิดความเป็น หนึ่งเดียวเพื่อผลรวมอันไม่อาจแบ่งแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกไป

1. เอกภาพของการแสดงออก หมายถึง การแสดงออกที่มีจุดมุ่งหมายเดียว แน่นอน และมีความเรียบง่าย งานชิ้นเดียวจะแสดงออกหลายความคิด หลายอารมณ์ไม่ได้ จะทำให้สับสน ขาดเอกภาพ และการแสดงออกด้วยลักษณะเฉพาะตัวของศิลปินแต่ละคน ก็สามารถทำให้เกิดเอกภาพแก่ผลงานได้
2. เอกภาพของรูปทรง คือ การรวมตัวกันอย่างมีดุลยภาพ และมีระเบียบขององค์ประกอบ ทางศิลปะ เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงหนึ่ง ที่สามารถแสดงความคิดเห็นหรืออารมณ์ของศิลปิน ออกได้อย่างชัดเจน เอกภาพของรูปทรง เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อความงามของผลงานศิลปะ เพราะเป็นสิ่งที่ศิลปินใช้เป็นสื่อในการแสดงออกถึงเรื่องราว ความคิด และอารมณ์ ดังนั้น

กฎเกณฑ์ในการสร้างเอกภาพในงานศิลปะเป็นกฎเกณฑ์เดียวกันกับธรรมชาติ ซึ่งมีอยู่ 2 หัวข้อ คือ

1. กฎเกณฑ์ของการขัดแย้ง (Opposition) มีอยู่ 4 ลักษณะ คือ

1.1 การขัดแย้งขององค์ประกอบทางศิลปะแต่ละชนิด และรวมถึงการขัดแย้งกัน
ของ องค์ประกอบต่างชนิดกันด้วย

1.2 การขัดแย้งของขนาด

1.3 การขัดแย้งของทิศทาง

1.4 การขัดแย้งของที่ว่างหรือ จังหวะ

2. กฎเกณฑ์ของการประสาน (Transition) คือ การทำให้เกิดความกลมกลืน ให้สิ่งต่าง ๆ
เข้ากันได้อย่างสนิท เป็นการสร้างเอกภาพจากการรวมตัวของสิ่งๆที่เหมือนกันเข้าด้วยกัน การ
ประสานมีอยู่ 2 วิธี คือ

2.1 การเป็นตัวกลาง (Transition) คือ การทำสิ่งๆที่ขัดแย้งกันให้กลมกลืนกัน ด้วยการ ใช้ตัวกลาง
เข้าไปประสาน เช่น สีขาว กับสีดำ ซึ่งมีความแตกต่าง ขัดแย้งกันสามารถทำให้ อยู่ร่วมกันได้อย่างมี
เอกภาพ ด้วยการ ใช้สีเทาเข้าไปประสาน ทำให้เกิดความกลมกลืนกัน
มากขึ้น

2.2 การซ้ำ (Repetition) คือ การจัดวางหน่วยที่เหมือนกันตั้งแต่ 2 หน่วยขึ้นไป เป็น การสร้าง
เอกภาพที่ง่ายที่สุด แต่ก็ทำให้ดูจืดชืด น่าเบื่อที่สุด

นอกเหนือจากกฎเกณฑ์หลักคือ การขัดแย้งและการประสานแล้ว ยังมีกฎเกณฑ์รอง
อีก 2 ข้อ คือ

1. ความเป็นเด่น (Dominance) ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ

1.1 ความเป็นเด่นที่เกิดจากการขัดแย้ง ด้วยการเพิ่ม หรือลดความสำคัญ ความน่าสนใจ
ในหน่วยใดหน่วยหนึ่งของคู่ที่ขัดแย้งกัน

1.2 ความเป็นเด่นที่เกิดจากการประสาน

2. การเปลี่ยนแปลง (Variation) คือ การเพิ่มความขัดแย้งลงในหน่วยที่ซ้ำกัน เพื่อป้องกัน ความจืดจืด น่าเบื่อ ซึ่ง จะช่วยให้มีความน่าสนใจมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงมี 4 ลักษณะ คือ

2.1 การเปลี่ยนแปลงของรูปลักษณะ

2.2 การเปลี่ยนแปลงของขนาด

2.3 การเปลี่ยนแปลงของทิศทาง

2.4 การเปลี่ยนแปลงของจังหวะ

การเปลี่ยนแปลงรูปลักษณะจะต้องรักษาคุณลักษณะของการซ้ำไว้ ถ้ารูปมีการเปลี่ยนแปลงไปมาก การซ้ำก็จะหมดไป กลายเป็นการขัดแย้งเข้ามาแทน และ ถ้าหน่วยหนึ่งมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มีความแตกต่างจากหน่วยอื่น ๆ มาก จะกลายเป็นความเป็นเด่น เป็นการสร้างเอกภาพด้วยความขัดแย้ง

-ดุลยภาพ ดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน คือ การวางรูปทั้งสองข้างของแกนสมมูล เป็นการสมมูลแบบธรรมชาติลักษณะแบบนี้ใน ทางศิลปะมีใช้น้อย ส่วนมากจะใช้ในลวดลายตกแต่งในงานสถาปัตยกรรมบางแบบ หรือ ในงานที่ต้องการดุลยภาพที่นิ่งและมั่นคง จริง ๆ

ดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกันมักเป็นการสมมูลที่เกิดจากการจัดใหม่ของมนุษย์ ซึ่งมีลักษณะที่ทางซ้ายและขวาจะไม่เหมือนกัน ใช้อองค์ประกอบที่ไม่คล้ายกันแต่มีความสมดุลกัน อาจเป็นความสมดุลด้วย น้ำหนักขององค์ประกอบ หรือสมดุลด้วยความรู้สึกก็ได้ จักวางให้สมดุลทำได้โดยเลื่อนแกนสมมูล ไปทางด้านที่มีน้ำหนักมากกว่าหรือ เลื่อนรูปที่มีน้ำหนักมากกว่าเข้าหาแกน จะทำให้เกิดความสมดุลขึ้นมา หรือใช้หน่วยที่มีขนาดเล็กแต่มีรูปลักษณะที่น่าสนใจถ่วงดุลกับรูปลักษณะที่มีขนาดใหญ่แต่มีรูปแบบธรรมดา

2. การกำหนดรูปแบบและขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

2.1 การศึกษาค้นคว้า ข้อมูล เอกสาร และภาพถ่าย

2.1.1 ข้อมูลภาคเอกสาร หนังสือ ได้แก่ ผู้สร้างสรรค์ได้ค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารหนังสือทางวิชาการ อันเป็นข้อมูลเบื้องต้นและที่มาของแนวความคิดเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงานของผู้สร้างสรรค์

- หนังสือเทคโนโลยีในงานไม้ โดย เฉลียว โภธิพิรุพท์
- หนังสือองค์ประกอบศิลปะ โดย อาจารย์ชะลูด นิ่มเสมอ
- บทความเรื่องรูปทรง กลิ่น และเสียงแห่งภูมิปัญญาในวิถีชีวิตชนบทไทย

2.1.2 ข้อมูลภาพถ่ายและการสื่อสาร

ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ข้อมูลภาพถ่ายเพื่อหาลักษณะของเส้นและรูปทรง ที่ลดทอนหรือเพิ่มเพื่อสร้างความรู้สึก ความเป็นวิถีชีวิตของพ่อ ซึ่งภาพเหล่านี้ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้

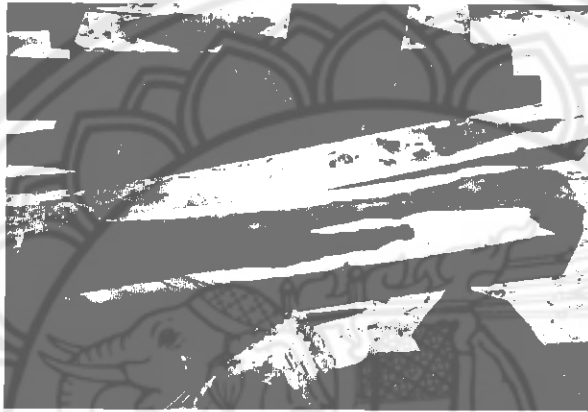
ภาพประกอบที่ 21 ข้อมูลเกี่ยวกับวิถีชีวิตของพ่อ

2.2 กำหนดกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ 4 ขั้นตอนดังนี้

- 2.2.1 การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์
- 2.2.2 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ก่อนศิลปนิพนธ์
- 2.2.3 กระบวนการจัดทำภาพแบบร่าง(sketch) การสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์
- 2.2.4 รูปแบบกลวิธีและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

2.2.1 การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

ส่วนประกอบทางด้านวัสดุที่สำคัญในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด รูปทรงวิถีชีวิตของพ่อ ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกกลวิธีการประกอบไม้ในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยมีวัสดุดังนี้ ไม้ เหล็ก และเครื่องมือดังนี้ เครื่องเชื่อม เครื่องตัดไม้ สิวแกะไม้ มีด ขวาน สว่าน เครื่องเจียร เลื่อนแท่น เครื่องตัดเหล็ก เลื่อยสายพาน

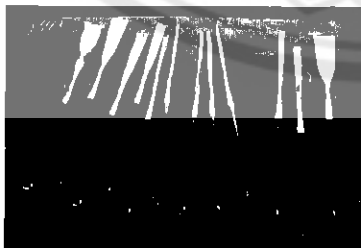
ภาพประกอบที่ 22 ไม้เป็นส่วนประกอบของโครงสร้างหลัก ที่ใช้ในการปฏิบัติงานสร้างสรรค์

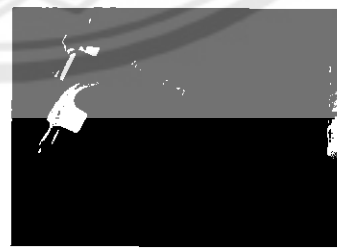
1

2

3

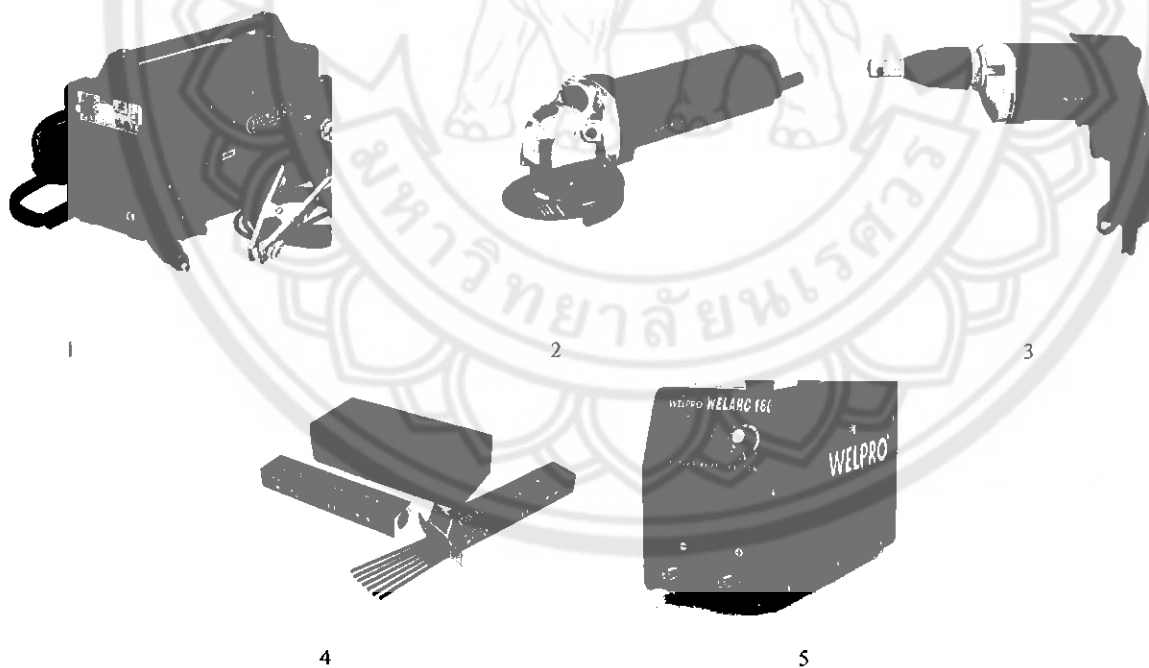
4

ภาพประกอบที่ 23 เครื่องมือในการตัดแต่งไม้

1 เลื่อยวงเลือน 2 เลื่อยสายพาน 3 สิวแกะไม้ 4 ค้อนตอกตะปู

ภาพประกอบที่ 24 เหล็กแผ่น
เป็นส่วนประกอบของ โครงสร้างที่ช่วยเพิ่มความแข็งแรง

ภาพประกอบที่ 25 เครื่องมือสำหรับประกอบเหล็ก
1. เครื่องตัดเหล็ก (พลาสติก) 2. เครื่องเจียร 3. สว่าน 4. ลวดเชื่อม 5. เครื่องเชื่อมเหล็ก

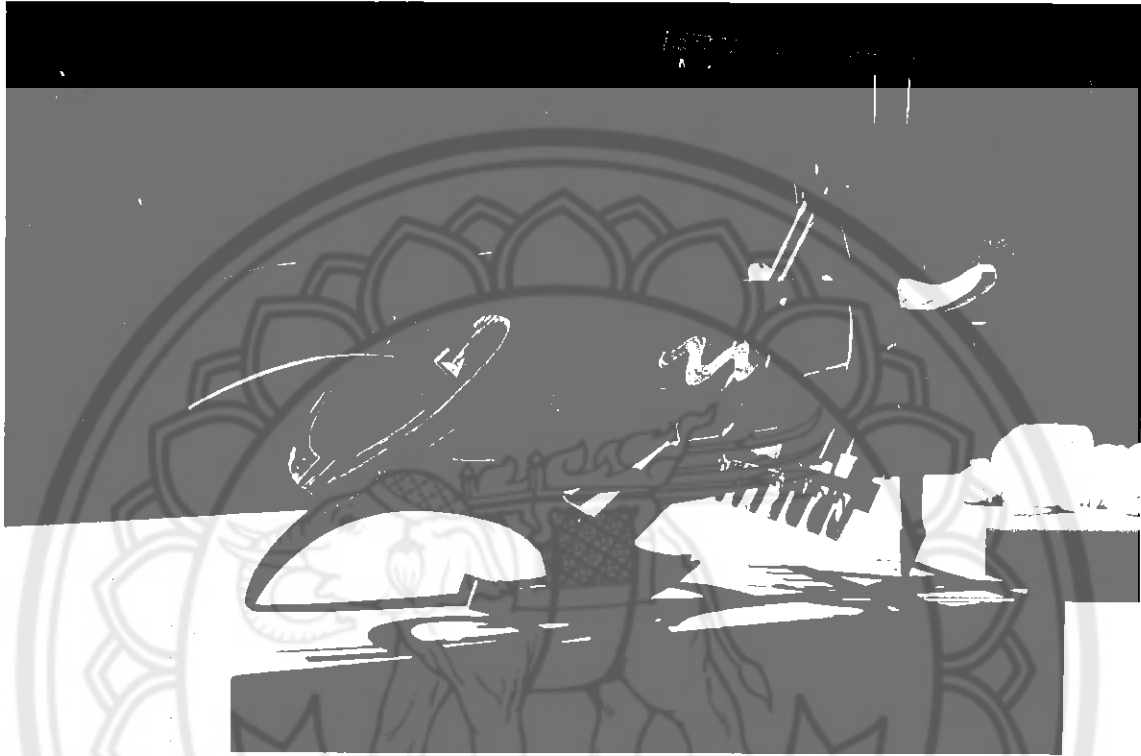
2.2.2 กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ก่อนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

มีขั้นตอนและมีรายละเอียดดังนี้ ผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะ ก่อนศิลปะนิพนธ์ ที่ทำขึ้นในภาคเรียนที่ 1/2557 โดยอธิบายขั้นตอนการสร้างสรรค์ศิลปะ อย่างมีระบบระเบียบพร้อมนำเสนอกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ แสดงภาพให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรม โดยสังเขปอย่างกระชับชัดเจน ดังนี้

- 1) เนื้อหาแนวความคิด และอิทธิพลจากที่ได้จากวิถีชีวิตพื้นบ้าน
- 2) การจัดทำภาพแบบร่าง
- 3) ภาพผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 26 รูปผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1

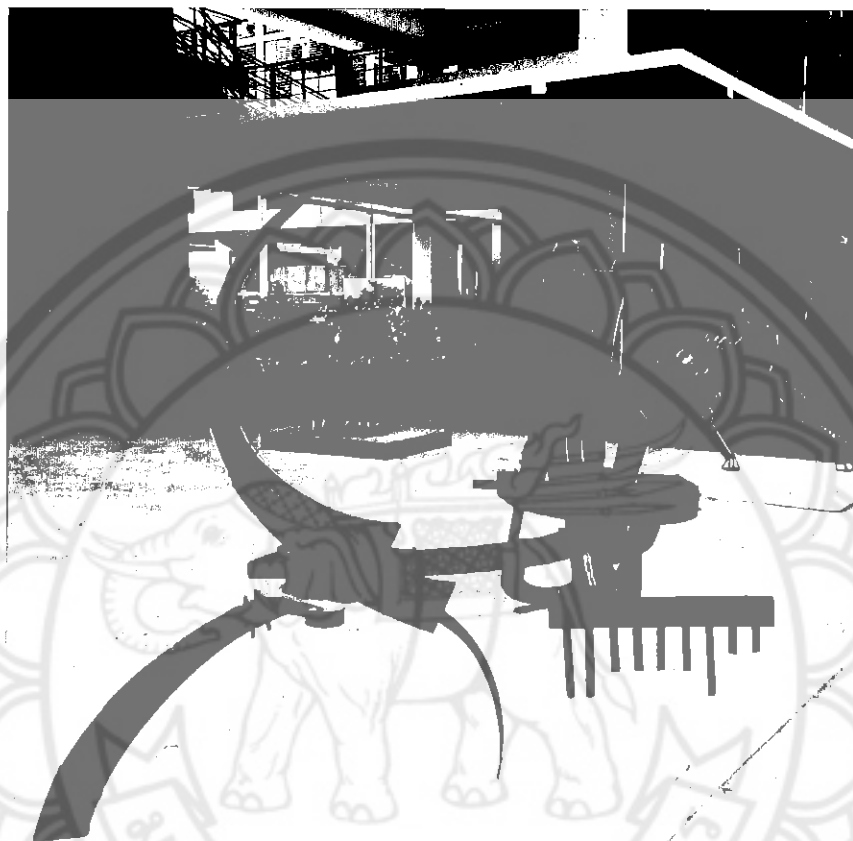
ชื่อผลงาน รูปทรงวิถีชีวิตชนบท หมายเลข 1

ขนาด 80 x 180 x 100 cm.

เทคนิค สื่อประสม ไม้, เหล็ก

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1 โดยรูปแบบงานได้แรงบันดาลใจมาจากภาพในความทรงจำ และภาพถ่าย ของวิถีชีวิตที่ชาวบ้านสมัยหนึ่งที่เคยใช้ วัว ควาย จูงเกวียนแบกสัมภาระอุปกรณ์ทำนา ไปยังท้องทุ่ง เพื่อทำการเพาะปลูกข้าว โดยจัดลักษณะองค์ประกอบคล้ายกับเกวียนที่กำลังขับเคลื่อนวิถีชีวิตไปอย่างช้าๆ

ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 27 รูปผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

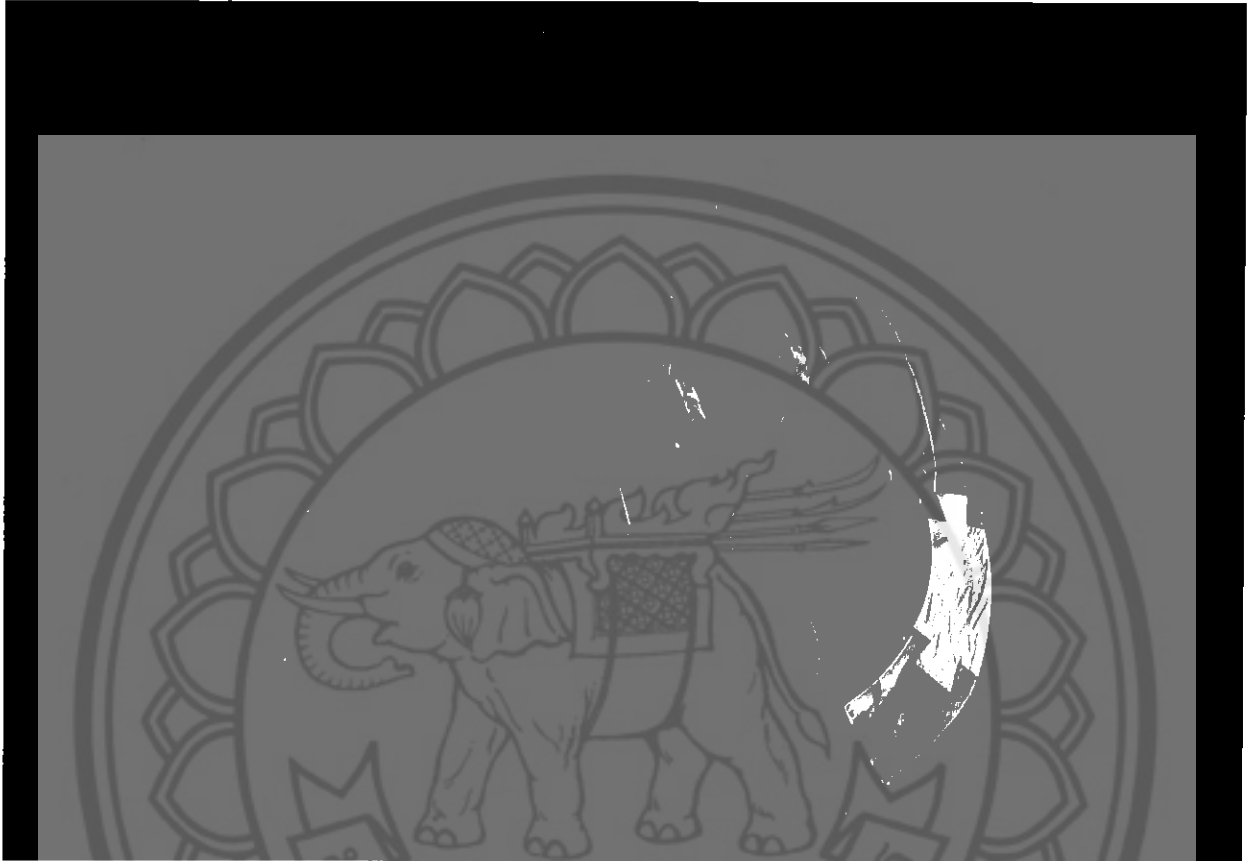
ชื่อผลงาน รูปทรงวิถีชีวิตชนบท หมายเลข 2

ขนาด 130 x 220 x 150 cm.

เทคนิค สีสู่ประสม ไม้, เหล็ก

ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2 โดยรูปแบบงานได้แรงบันดาลใจมาจากภาพในความทรงจำ และภาพถ่าย ของวิถีชีวิตที่ชาวบ้านสมัยหนึ่งที่เคยใช้ วัว ควาย จูงเกวียนแบกสัมภาระอุปกรณ์ทำนา ไปยังท้องทุ่งเพื่อทำการเพาะปลูกข้าว โดยจัดลักษณะองค์ประกอบคล้ายกับเกวียนที่กำลังขับเคลื่อนวิถีชีวิตไปอย่างช้า ๆ

ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 28 รูปผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน เครื่องกลิ้งของพ่อ หมายเลข 1

ขนาด 150 x 180 x 170 cm.

เทคนิค สีสู่ประสม ไม้,เหล็ก

ภาพร่างผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 3 โดยรูปแบบงานได้แรงบันดาลใจมาจาก วิถีชีวิตของพ่อที่ทำอาชีพกลิ้ง ไม้ และผู้สร้างสรรก็ก็เรียนรู้และ ได้ซึมซับมาตั้งแต่เด็ก โดยจัดองค์ประกอบ เส้น รูปทรง ให้เกิดความเคลื่อนไหว เสมือนแท่นกลิ้งไม้ที่กำลังหมุนกลิ้งทำงานอยู่

ภาพประกอบที่ 29 รูปผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ชื่อผลงาน เครื่องกลิ้งของพ่อ หมายเลข 2

ขนาด 150 x 180 x 170 cm.

เทคนิค ล้อประสม ไม้, เหล็ก

ภาพร่างผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 4 โดยรูปแบบงานได้แรงบันดาลใจมาจาก วิถีชีวิตของพ่อที่ทำอาชีพกลิ้งไม้ และผู้สร้างสรรค์ก็เรียนรู้และได้สัมผัสมาตั้งแต่เด็ก โดยจัดองค์ประกอบ เส้น รูปทรง ให้เกิดความเคลื่อนไหว เสมือนแท่นกลิ้งไม้ที่กำลังหมุนกลิ้งทำงานอยู่

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์ได้มีการปรับหัวข้อในการสร้างสรรค์ให้มีความชัดเจนมากขึ้น จากหัวข้อรูปทรงวิถีชีวิตชนบท เป็นหัวข้อรูปทรงวิถีชีวิตของพ่อ เนื่องจากผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ในชั้นที่ 3 และ 4 มีความชัดเจนในด้านเนื้อหาและรูปทรงมากกว่าชั้นที่ 1 และ 2 จึงมีผลต่อผลงานศิลปะนิพนธ์ ที่จะพัฒนาต่อยอดในด้านรูปแบบและเนื้อหา ให้มีความชัดเจนมากขึ้น

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

1. กระบวนการจัดทำภาพแบบร่าง(sketch)

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์เมื่อรวบรวมข้อมูลที่เป็นรูปธรรม เช่น ภาพถ่าย และผลงานทัศนศิลป์ของศิลปินที่ได้รับบันดาลใจแล้ว นำมาดำเนินการสร้างภาพร่าง โดยการนำมาจัดวางให้ได้องค์ประกอบ และพัฒนาภาพร่างจนได้องค์ประกอบที่สมบูรณ์เพื่อให้ได้ภาพร่างตามแนวคิด และความรู้สึกที่ต้องการจะแสดงออก อันมีขั้นตอนการทำดังต่อไปนี้

1.1 การสร้างแบบร่าง 2 มิติ

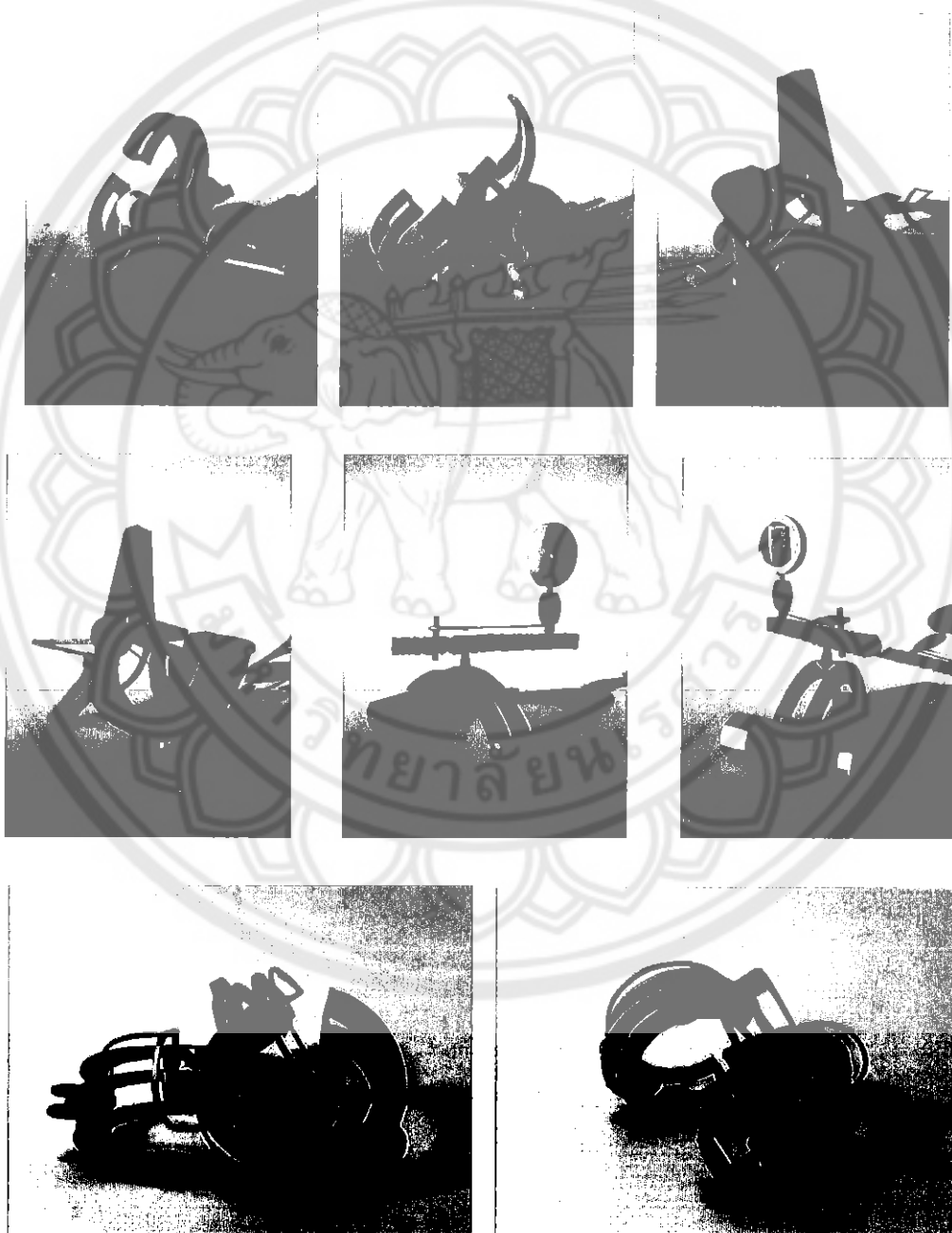

ภาพประกอบที่ 30 ภาพแบบร่าง 2 มิติ

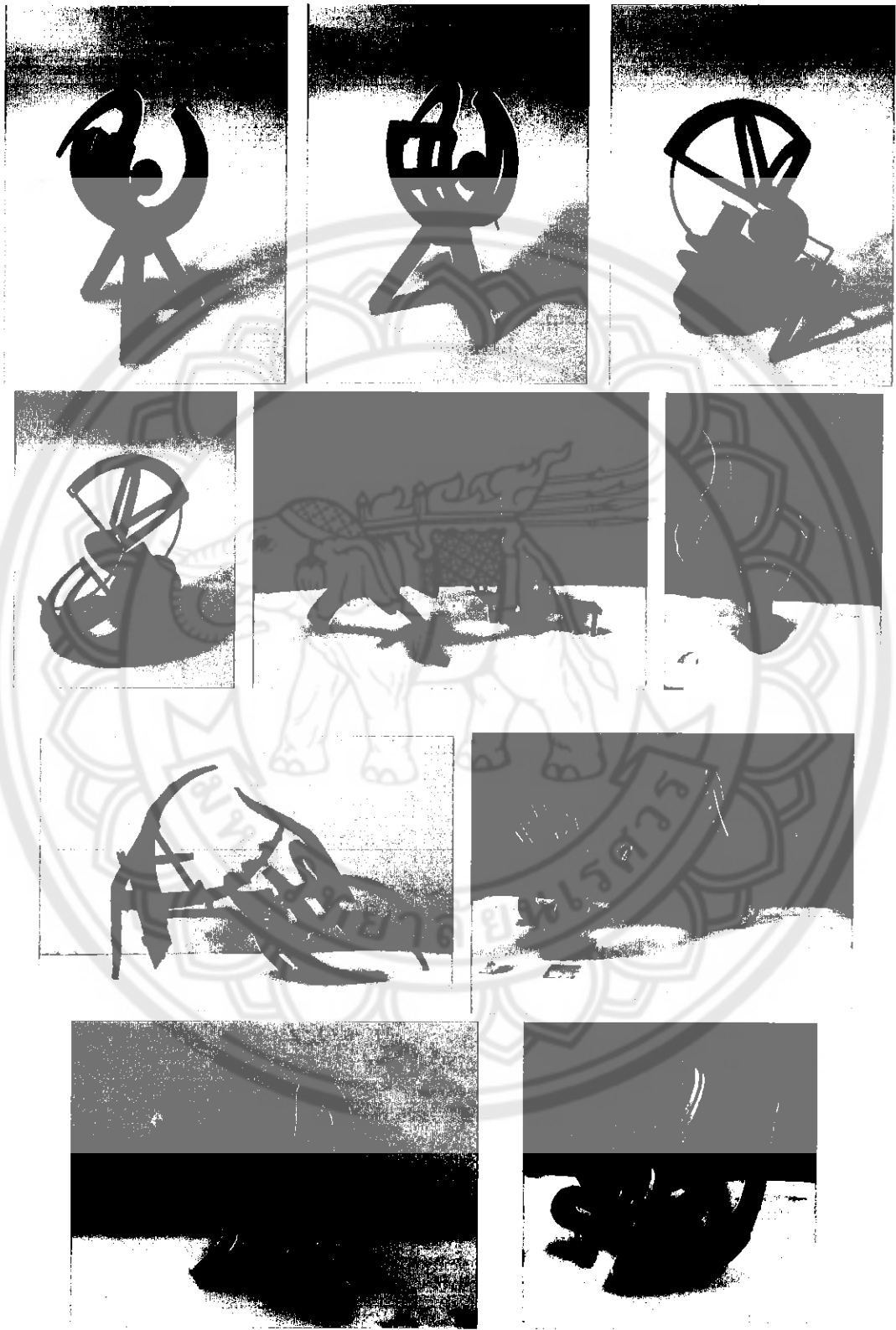
สร้างภาพร่างโดยกำหนดรูปทรงที่ได้แรงบันดาลใจมาจาก รูปทรงของเครื่องมือเครื่องเกษตรกรรม โดยเป็นสร้างการร่างแบบที่เกิดจากจินตนาการแบบคร่าวๆ เพื่อให้เห็นรูปทรงที่เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน

1.2 การสร้างแบบจำลอง (Model) 3 มิติขนาดเล็ก

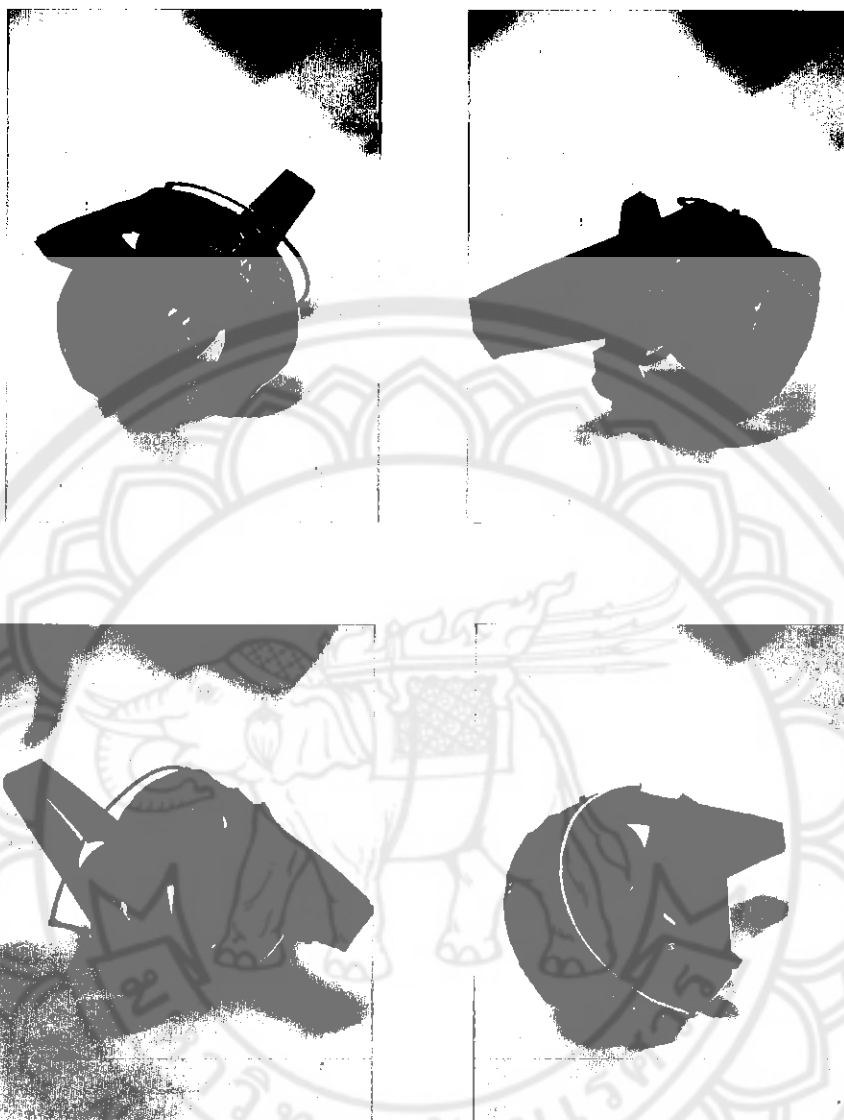
โดยรวบรวมข้อมูลจาก เอกสาร ภาพถ่าย และผลงานของศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจ โดยการนำมาจัดองค์ประกอบของรูปทรงนำแบบร่างไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และนำมาพัฒนาแบบร่าง 3 มิติที่ได้ องค์ประกอบที่สมบูรณ์

ภาพประกอบที่ 31 ภาพแบบร่าง 3 มิติ

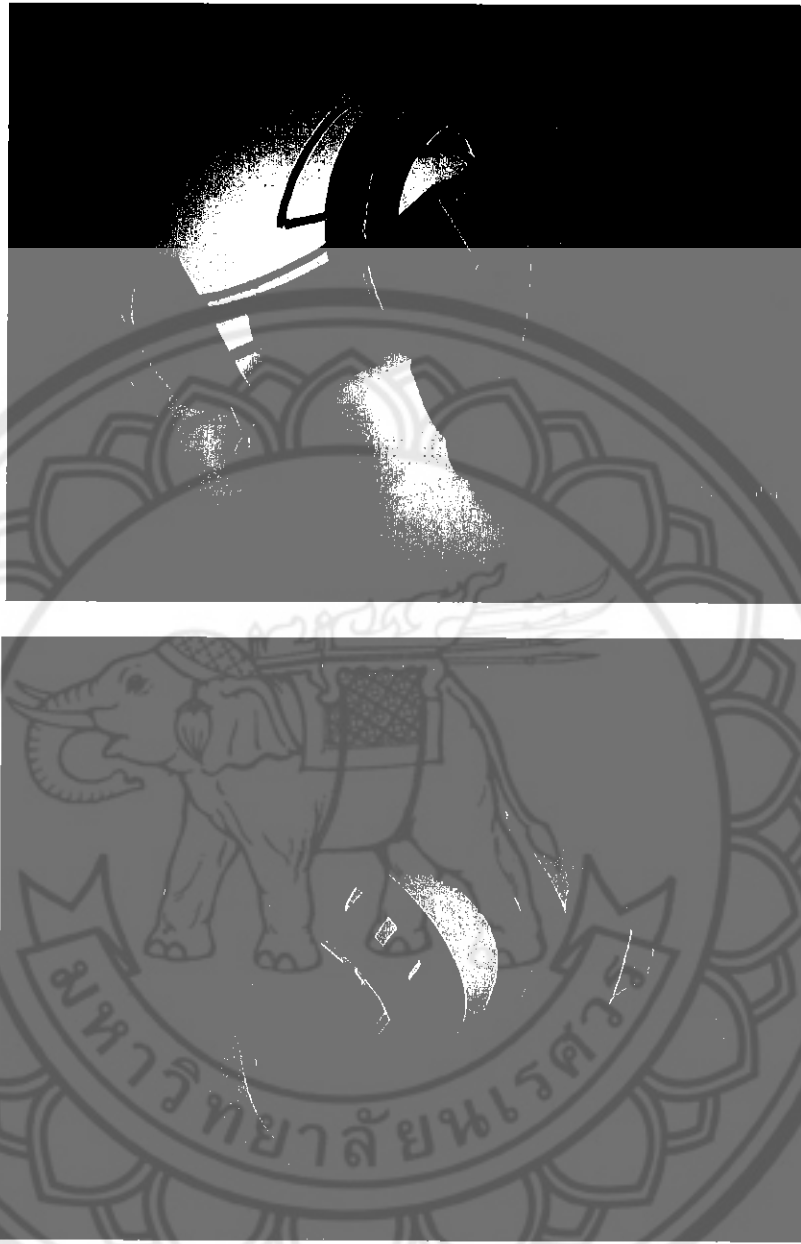

ภาพประกอบที่ 32 ภาพแบบร่าง 3 มิติ

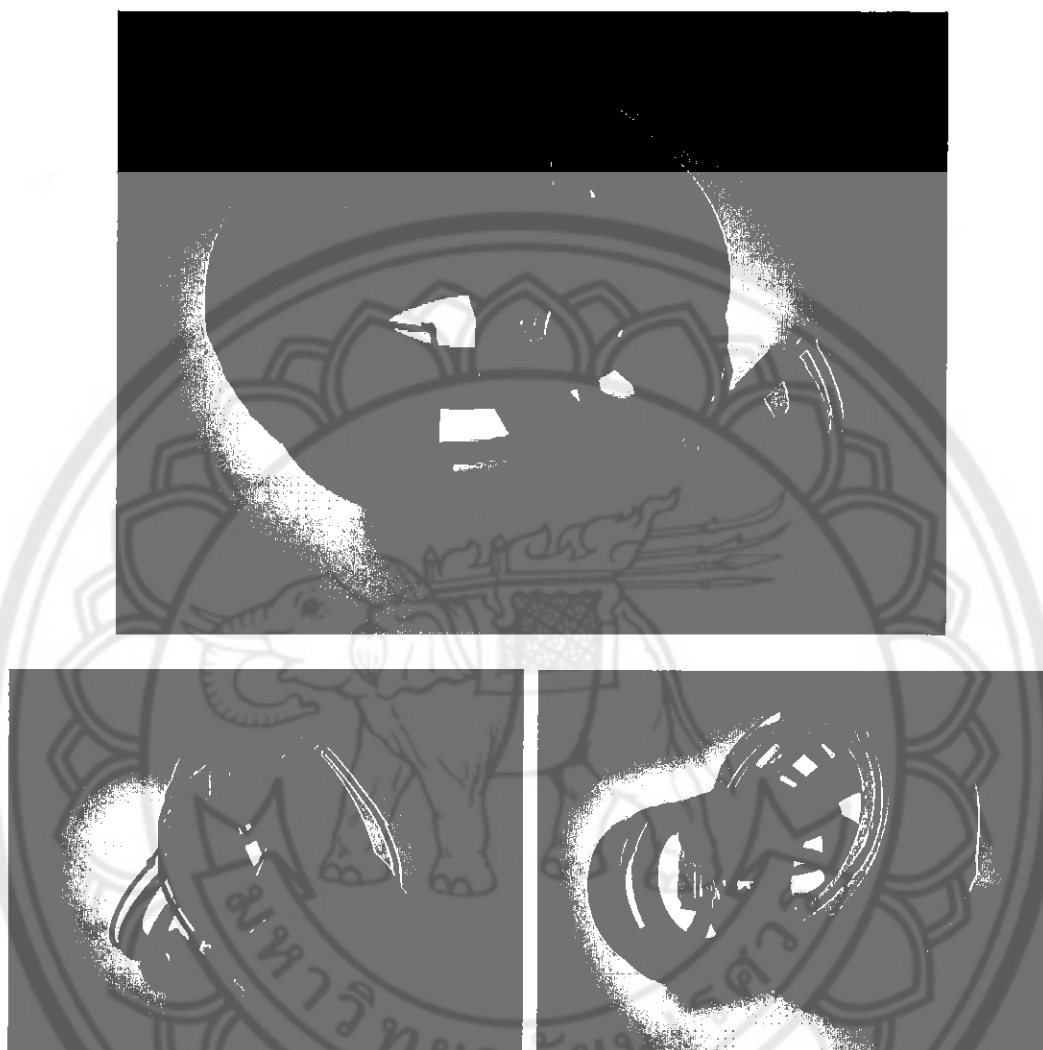
ภาพประกอบที่ 33 ภาพร่าง 3 มิติ ศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 1

ภาพร่างผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 3 โดยรูปแบบงานได้แรงบันดาลใจมาจาก วิถีชีวิตของพ่อที่ประกอบอาชีพกสิกรรม และผู้สร้างสรรค์ก็เรียนรู้และได้ซึมซับมาตั้งแต่เด็ก โดยจัดองค์ประกอบ เส้น รูปทรง ให้เกิดความเคลื่อนไหว เสมือนแทนกสิกรรมที่กำลังหมุนงอทำงานอยู่

ภาพประกอบที่ 34 ภาพร่าง 3 มิติ ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพร่างผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 3 โดยรูปแบบงานได้แรงบันดาลใจมาจาก วิถีชีวิตของ พ่อที่ประกอบอาชีพกสิกรรม และผู้สร้างสรรค์ก็เรียนรู้และได้ซึมซับมาตั้งแต่เด็ก โดยจัดองค์ประกอบ เส้น รูปทรง ให้เกิดความเคลื่อนไหว เสมือนแท่นกสิกรรมที่กำลังหมุนกสิกรรมทำงานอยู่

ภาพประกอบที่ 35 ภาพร่าง 3 มิติ ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3

ภาพร่างผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 3 โดยรูปแบบงานได้แรงบันดาลใจมาจาก วิถีชีวิตของ พ่อที่ประกอบอาชีพกสิกรรม และผู้สร้างสรรค์ก็เรียนรู้และได้สัมผัสมาตั้งแต่เด็ก โดยจัดองค์ประกอบ เส้น รูปทรง ให้เกิดความเคลื่อนไหว เสมือนแท่นกสิกรรมที่กำลังหมุนกสิกรรมทำงานอยู่

1.3 ขั้นตอนขยายแบบร่าง (model) 3 มิติ

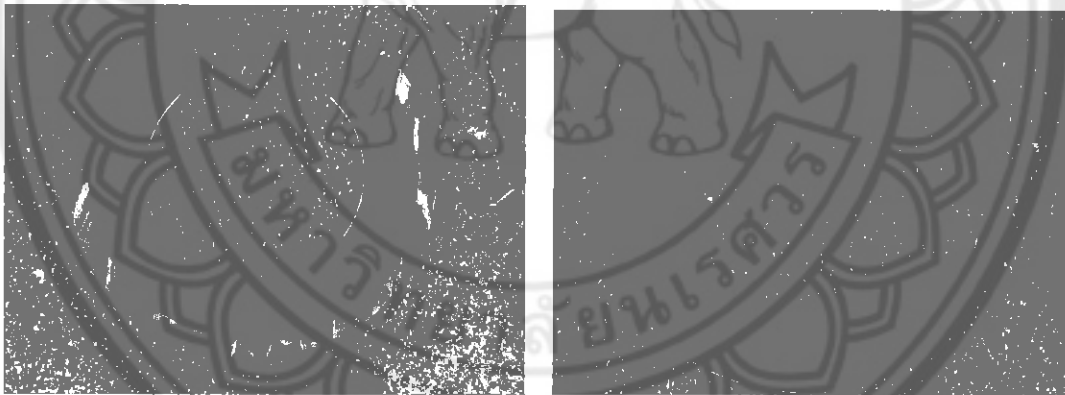
แบบร่าง 3 มิติ ที่ผู้สร้างสรรค์ได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและแก้ไขเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จะเริ่มเข้าสู่กระบวนการขยายให้ได้สัดส่วน ขนาดตามความเหมาะสม

เมื่อได้แบบร่าง (model) 3 มิติ ที่เป็นแบบสมบูรณ์แล้วหลังจากนั้นผู้สร้างสรรค์ได้นำมาวัดขนาดที่จะขยายเป็นจริง โดยนำมาเทียบสัดส่วนตามความเหมาะสม แล้วทำการขยายภาพร่างลงกระดาษหรือแผ่น ไม้อัด เพื่อเป็นต้นแบบทำจริง แล้วมาเทียบขยายตามขนาดจริง

ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงาน

กระบวนการสร้างสรรค์ ผลงานจะมีการขยายรูปทรงตามสัดส่วน โดยวิธีการเทียบสัดส่วนตามความเหมาะสม โดยขั้นตอนหลักจะมีดังนี้

1.3.1 ขั้นตอนการวัดเทียบสัดส่วน

ภาพประกอบที่ 36 ขั้นตอนการวัดเทียบสัดส่วน

โดยวิธีการตัดกระดาษให้ได้ขนาดตามภาพขยายเท่าจริง แล้วนำมาวางทาบลงบนแผ่น ไม้อัด แล้วขีดให้เห็นเป็นเส้นตามแบบเพื่อที่จะนำไปตัดส่วนที่เกินออก

1.3.2 ขั้นตอนการตัด

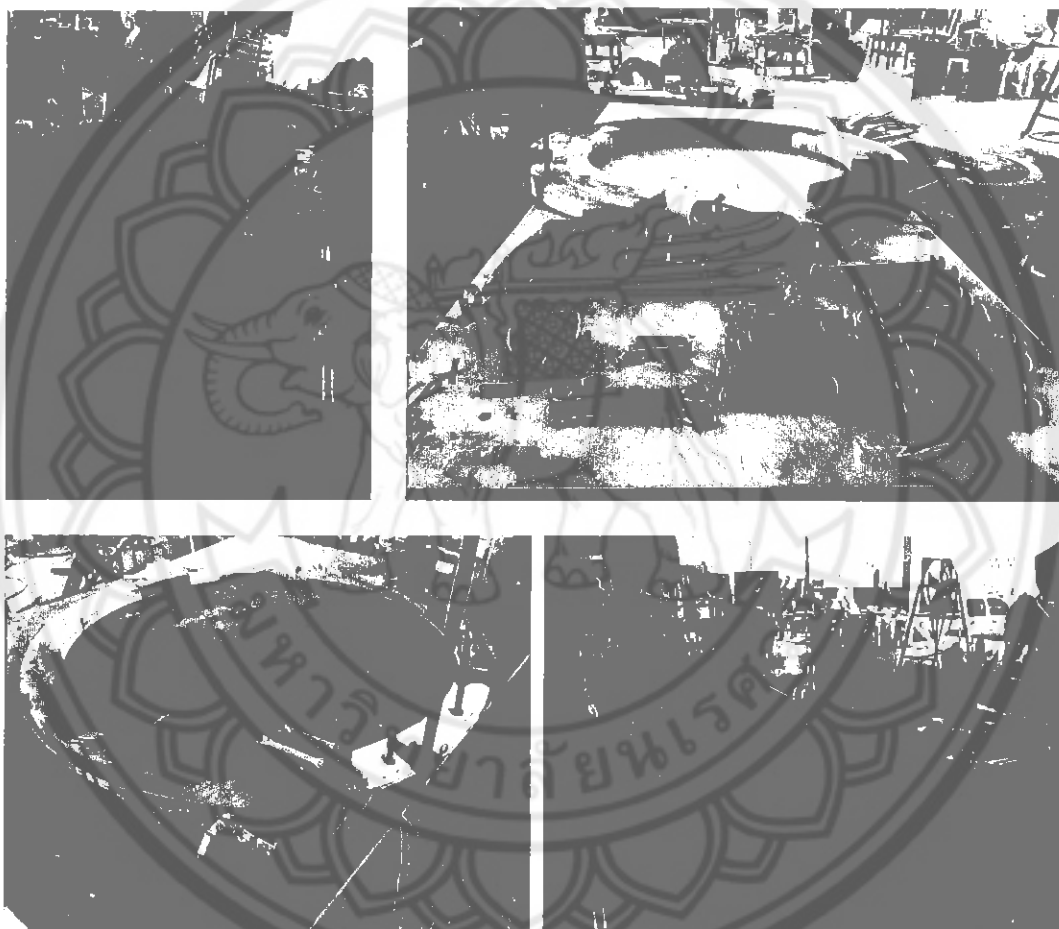
ภาพประกอบที่ 37 ขั้นตอนการตัด

นำไม้ที่วัดขนาดเท่าจริงเรียบร้อยแล้วมาตัดโดยใช้วิธีการ ใช้เครื่องตัดเลื่อยสายพานกลุ่ส่วนที่เกินออกไปให้ได้ตามแบบร่าง 3 มิติ (model)

1.3.3 ขั้นตอนการประกอบ

สำหรับขั้นตอนการประกอบมร 3 ขั้นตอนหลักๆดังนี้

1.3.3.1 ขั้นตอนการประกอบชิ้นส่วน

ภาพประกอบที่ 38 ขั้นตอนการประกอบชิ้นส่วน

นำส่วนประกอบที่ผู้สร้างสรรค์ทำการปรับแต่งเรียบร้อยแล้วมายึดติดกันโดยใช้กลวิธีแบบช่างพื้นบ้าน และเทคนิคที่ได้รับคำแนะนำจากการปรึกษาช่างไม้ และอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ได้รูปทรงตามแบบร่าง (model) 3 มิติ

เทคนิควิธีการที่ใช้ในการประกอบไม้ คือ การประกอบไม้แบบหางเหยี่ยว และผู้สร้างสรรค์ได้เพิ่มความแข็งแรง และเสริมการยึดแน่นระหว่างไม้ 2 ชั้น ด้วยวิธีการใช้น๊อตยึด

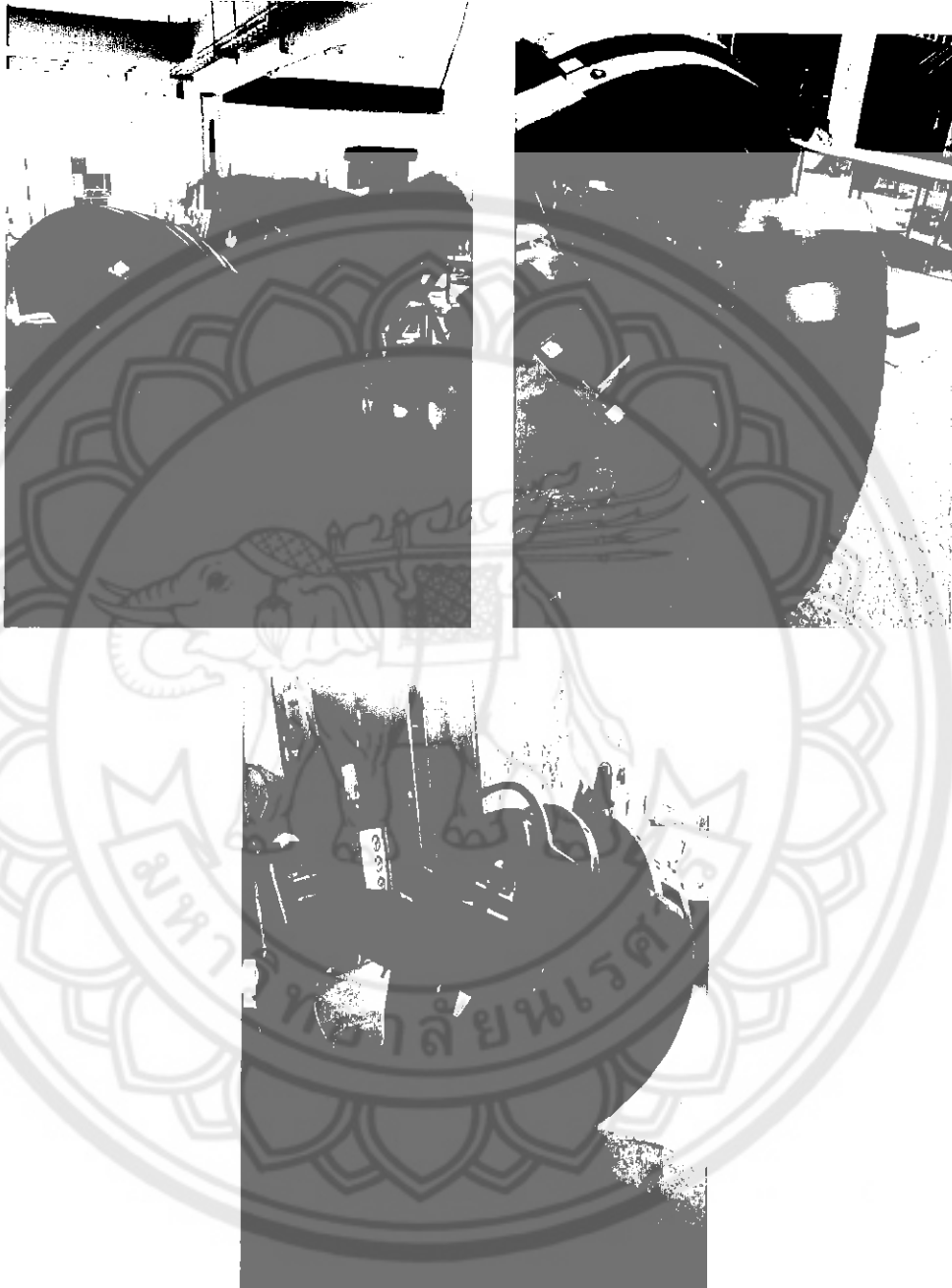
1.3.3.2 ขั้นตอนการประกอบรูปทรง

ภาพประกอบที่ 39 ขั้นตอนการประกอบรูปทรง

ขั้นตอนการประกอบผู้สร้างสรรค์ต้องคำนึงมุมมองทุกๆด้าน วิธีที่ใช้ในการประกอบคือการใช้ น๊อตยึด เพื่อความแข็งแรงในการยึดการประกอบให้ได้รูปทรงที่สมบูรณ์ ตามแบบร่าง

1.3.3.3 ขั้นตอนการประกอบเหล็ก

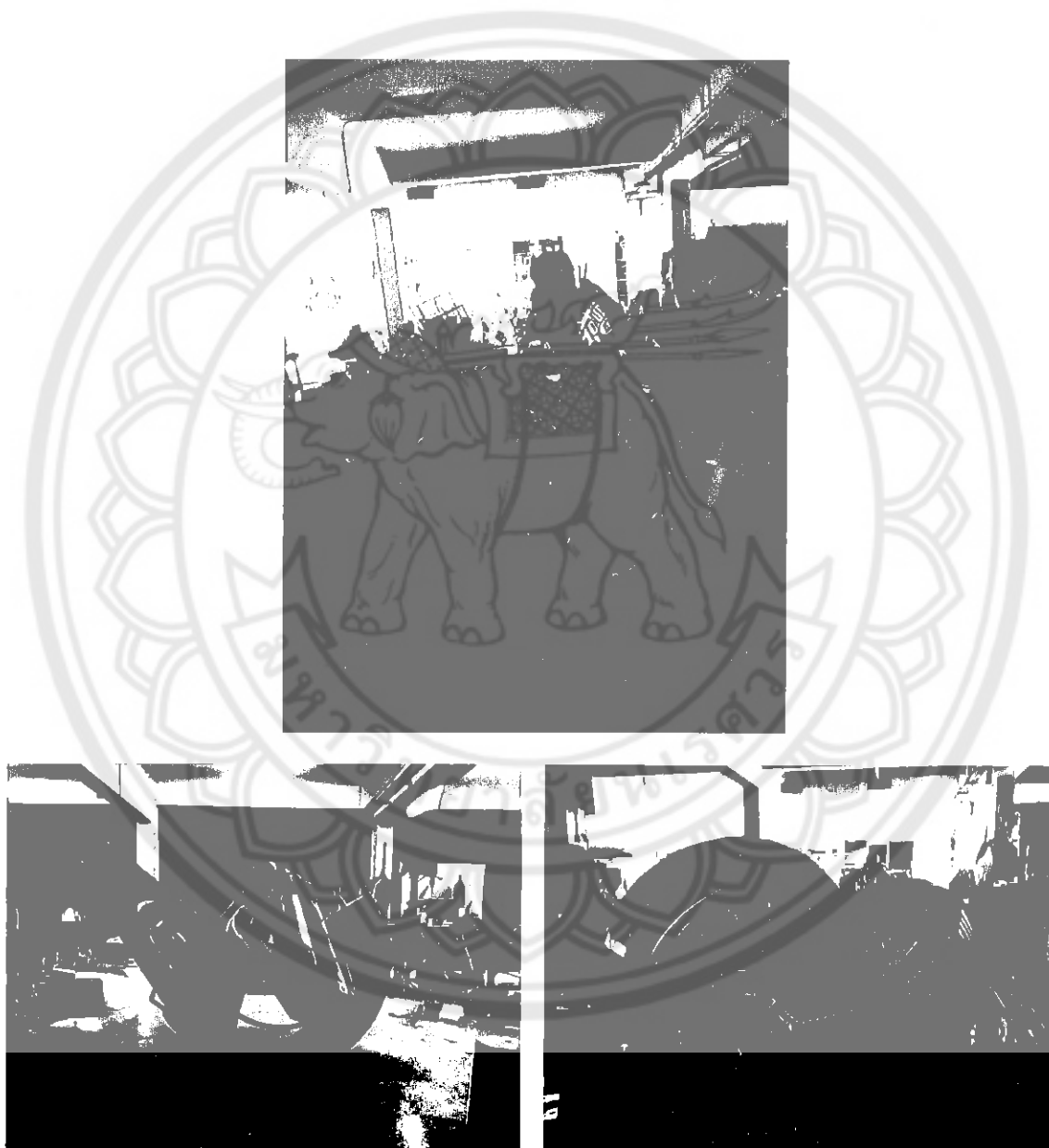

ภาพประกอบที่ 40 ขั้นตอนการประกอบเหล็ก

การใช้เหล็กมาประกอบในงานสร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ใช้วิธีการประกอบ คือการใช้น็อตหมุน วิธีการคือการตัดเหล็กให้เป็นเส้นแล้ววางตามระนาบไม้ เพื่อเจาะรูโดยใช้สว่านแทน แล้วใช้น็อตหมุนตอกเข้าไปให้แน่น แต่ต้องคำนึงถึงจังหวะของจุดหัวน็อตหมุนที่เรียงต่อกัน ให้เป็นเส้นตามแนวระนาบของไม้

1.3.4 ขั้นตอนการเก็บรายละเอียด

ตรวจสอบความเรียบร้อยในเรื่องขององค์ประกอบ เส้น รูปทรง และมีการแก้ไขตามความเหมาะสมที่อาจารย์ปรึกษาให้คำแนะนำ

ภาพประกอบที่ 41 ขั้นตอนการเก็บรายละเอียด

ผลงานศิลปนิพนธ์

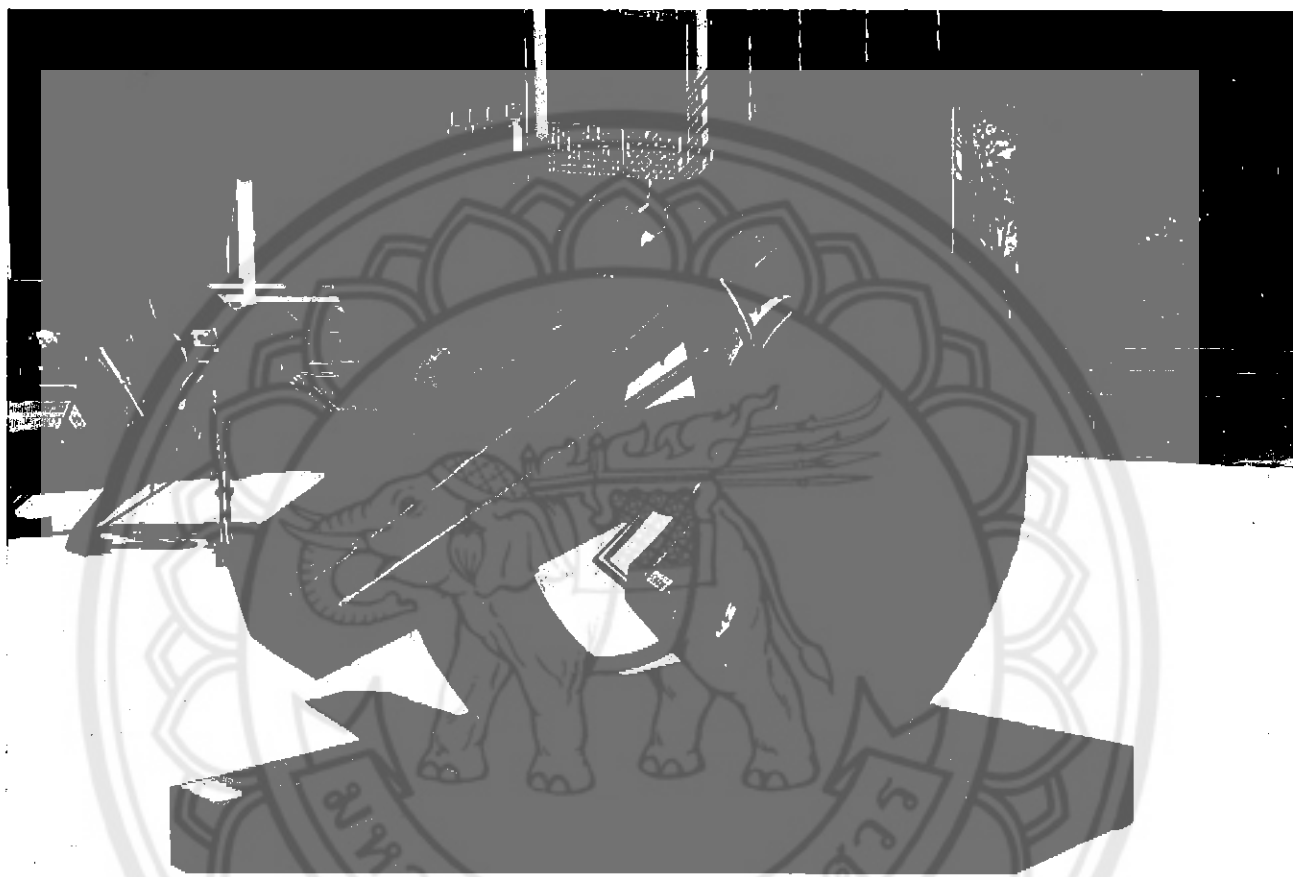
ภาพประกอบที่ 42 ผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน กลมกลิ้ง หมายเลข 1

ขนาด 180 x 180 x 150 cm

เทคนิค สีสู่ประสม ไม้, เหล็ก

ผลงานศิลปะนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 43 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน กลมกลิ้ง หมายเลข 1

ขนาด 180 x 180 x 150 cm

เทคนิค สื่อประสม ไม้, เหล็ก

ผลงานศิลปะนิพนธ์

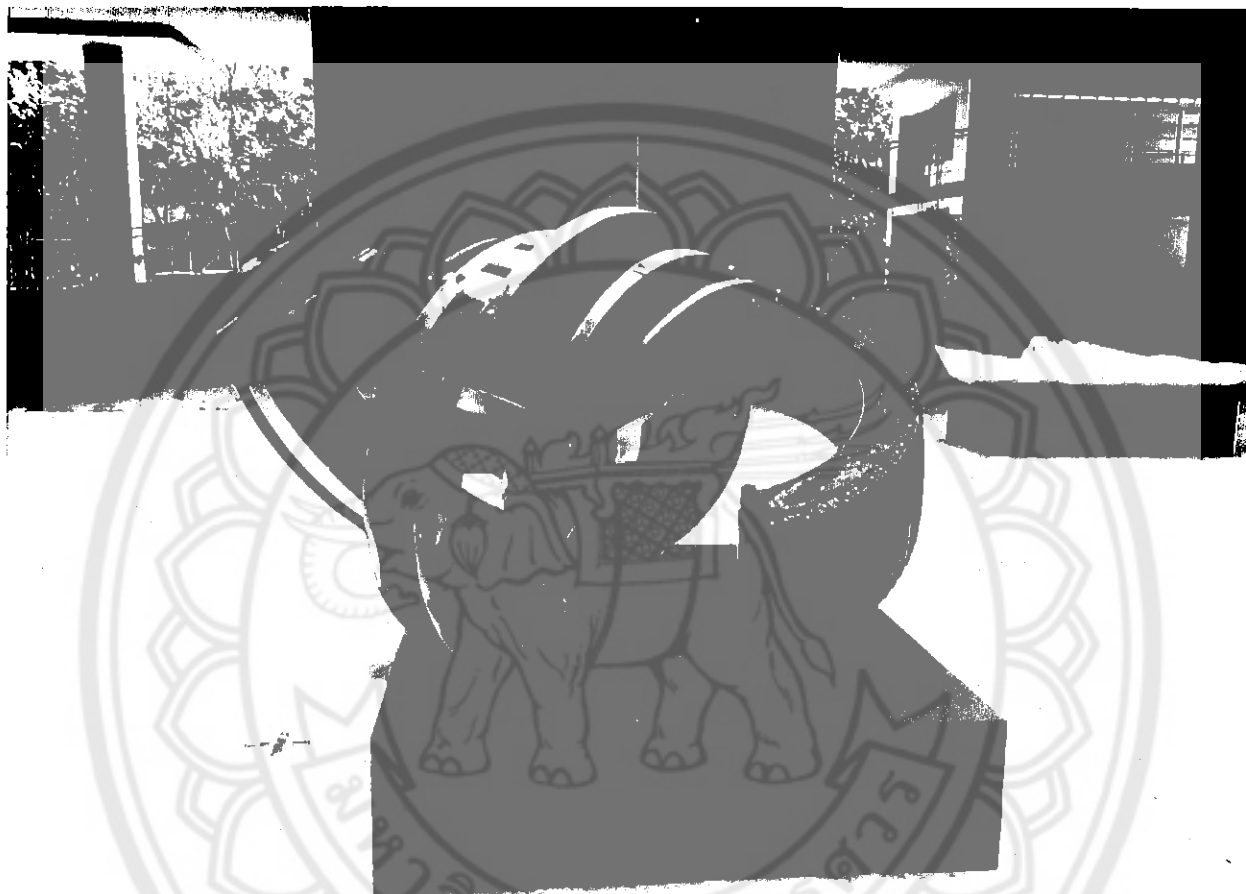
ภาพประกอบที่ 44 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน กลมกลิ้ง หมายเลข 2

ขนาด 150 x 180 x 130 cm

เทคนิค สื่อประสม ไม้, เหล็ก

ผลงานศิลปะนิพนธ์

ภาพประกอบที่ 45 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน กลมกลิ้ง หมายเลข 2

ขนาด 150 x 180 x 130 cm

เทคนิค สื่อประสม ไม้, เหล็ก

ภาพประกอบที่ 46 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน กลมกลิ้ง หมายเลข 3

ขนาด 130 x 135 x 120 cm.

เทคนิค สื่อประสม ไม้, เหล็ก

ภาพประกอบที่ 47 ผลงานศิลปะนิพนธ์ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน กลมกลิ้ง หมายเลข 3

ขนาด 130 x 135 x 120 cm.

เทคนิค สื่อประสม ไม้, เหล็ก

บทที่ 4

การรายงานผลและการวิเคราะห์คุณค่าผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

จากการศึกษาค้นคว้าและทดลองในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุด รูปทรงวิถีชีวิตของพ่อ ซึ่งทำให้เกิดทั้งส่วนดีและส่วนที่บกพร่องโดยผู้สร้างสรรค์ได้ค้นพบกลวิธี เพื่อที่จะได้นำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไป ฉะนั้นเมื่อผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ ได้สำเร็จ ก็จะนำมาสู่กระบวนการวิเคราะห์ วิจัยร่วมกับอาจารย์ผู้ควบคุมศิลปนิพนธ์และคณาจารย์ผู้สอนดังนี้

การวิเคราะห์การสร้างสรรค์

1. ทักษะธาตุและการสร้างเอกภาพ

ในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุด รูปทรงวิถีชีวิตวิถีของพ่อ ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ทักษะธาตุ โดยใช้เส้นและรูปทรง เป็นทักษะหลักในการสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบไปด้วยเส้นที่เกิดจากการทับซ้อนของรูปทรงเรขาคณิต ในส่วนที่เป็นที่ว่างของผลงาน ซึ่งได้แก่เส้นที่อยู่รอบนอกของรูปทรงและถูกเจาะเข้าไปเพื่อให้อากาศไหลผ่านได้ ทำให้เกิดเป็นปริมาตร มิติ เพื่อให้เกิดทิศทางรูปทรงที่เป็นเชิงสัญลักษณ์ของวิถีชีวิตของพ่อกับอาชีพกสิกรรม โดยยกขึ้นมาแสดง อารมณ์ ความรู้สึกที่สอดคล้องกับเนื้อหาของตัวงานศิลปะชุดนี้

การสร้างเอกภาพ ในผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดชุด รูปทรงวิถีชีวิตของพ่อ นี้ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างเอกภาพด้วยการใช้รูปทรงเรขาคณิต (Geometric Form) ที่เกิดการประสานกลมกลืนของตัววัสดุไม้กับเหล็ก เมื่อนำมาทับซ้อนกันจึงเกิดการประสานของรูปทรง และพื้นผิวของไม้ที่ทำเป็นพื้นผิวที่ขรุขระและการเจาะเพื่อให้อากาศไหลผ่านไปได้ทำให้เกิดมิติให้แก่ผลงาน ซึ่งในผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดรูปทรงวิถีชีวิตของพ่อนั้น ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างความเป็นเด่น ด้วยการประสานกลมกลืนของรูปทรงที่ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว

ความหมายของงานศิลปะที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ เนื้อหาของงานศิลปะแบบรูปธรรม เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของเรื่อง แนวเรื่อง และรูปทรง เนื้อหาอาจแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

เนื้อหาภายใน หรือเนื้อหาทางรูปทรง เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง การแสดงออกในผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดรูปทรงแห่งวิถีชีวิตชนบท มีเนื้อหาภายในคือ วิถีชีวิตของพ่อที่เกิดขึ้นจากการทับซ้อนของเส้นและรูปทรงเรขาคณิตที่ได้ความบันเทิงใจมาจากอาการหมุนของไม้ในขณะที่พ่อกำลังทำงาน ซึ่งสิ่งเหล่านี้ที่แสดงออกล้วนเรื่องราวเดียวกันของแนวคิดและรูปทรง

เนื้อหาภายนอก ซึ่งมีอยู่เฉพาะในงานศิลปะแบบรูปธรรมที่มีเรื่อง เป็นเนื้อหาที่เป็นผลสืบเนื่องจากเนื้อหาภายใน เป็นความหมายของเรื่องและแนวเรื่องที่เปลือยออกมาโดยรูปทรง การแสดงออกในผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุดรูปทรงแห่งวิถีชีวิตชนบท มีเนื้อหาภายนอกเป็นลักษณะงานแบบนามธรรม (Abstract) โดยใช้สัญลักษณ์ในการสื่อความหมาย กล่าวคือรูปทรงที่ผู้สร้างสรรค์ได้บ่งบอกถึงวิถีชีวิตของพ่อที่กำลังกลึงไม้ โดยผ่านการประสานกันของรูปทรงเรขาคณิต (Geometric Form) ที่ทับซ้อนไปมา

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทัศนธาตุ

เส้น (Line)

หมายถึง ทัศนธาตุที่สำคัญ เส้นยังเป็นแกนของทัศนธาตุ เส้นเป็นพื้นฐานของโครงสร้างของทุกสิ่งในจักรวาล เส้นแสดงถึงความรู้สึก ได้ทั้งด้วยตัวของมันเองและด้วยการสร้างสรรค์เป็นรูปทรงต่างๆขึ้น เส้นเป็นพื้นฐานได้แก่ เส้นตรง เส้นโค้ง สามารถนำมาสร้างให้เกิดเป็นเส้นใหม่ที่ให้ความรู้สึกที่แตกต่างทั้งช่วยแสดงถึงอารมณ์และความรู้สึก เส้นแต่ละชนิดก็มีความหมายที่แตกต่างกัน ดังนี้

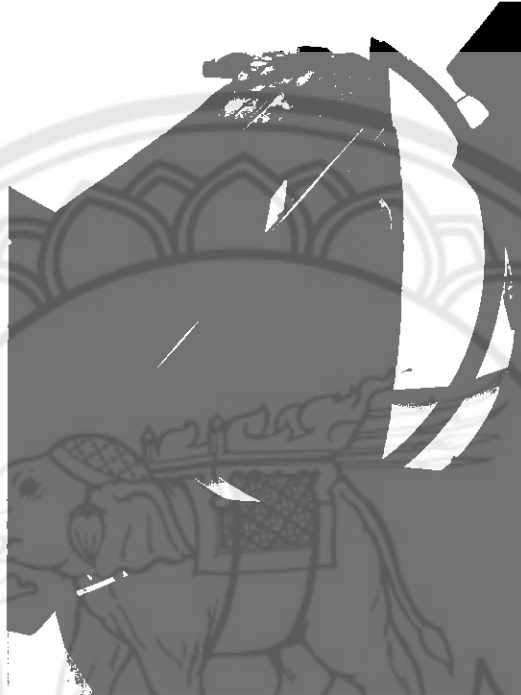
- เส้นนอน ให้ความรู้สึกราบเรียบกว้างขวาง เรียบสงบ ผ่อนคลายสบายตา
- เส้นตั้ง ให้ความรู้สึกถึงความสูงสง่า มั่งคั่ง แข็งแรง รุ่งเรือง
- เส้นเฉียง ให้ความรู้สึกไม่มั่นคง เคลื่อนไหว รวดเร็ว แปรปรวน
- เส้นโค้ง ให้ความรู้สึก สุภาพ อ่อนโยน สบาย นุ่มนวล เข้ายวน
- เส้นโค้งก้นหอย ให้ความรู้สึก การคลี่คลาย ขยายตัว มึนงง
- เส้นซิกแซก หรือเส้นฟันปลา ให้ความรู้สึกถึงความรุนแรง กระแทกเป็นห้วงๆ ตื่นเต้น ลับสน
วุ่นวายและการขัดแย้ง
- เส้นประ ให้ความรู้สึกไม่ต่อเนื่อง ไม่มั่นคง ไม่แน่นอน

ภาพประกอบที่ 48 ลักษณะของเส้นที่อยู่ในงานสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ตั้งใจให้ผลงานมีลักษณะเคลื่อนไหว ลักษณะเส้นในผลงานจึงเป็นเส้นโค้ง เส้นเฉียง เพื่อให้เป็นลักษณะของอาคารหมุน เหวี่ยง

เส้น ในงานของผู้สร้างสรรค์ลักษณะของเส้นที่ใช้ในงานมี เส้นที่เป็น แกนของโครงสร้างและเส้นที่ตัดกัน ของรูปทรงจนทำให้เกิด ความปริมาตร ของสัดส่วน ในทั้งนี้ผลงานของผู้สร้างสรรค์มีทั้งเส้น ที่เป็น เส้นนอน เส้น ตั้ง เส้นเฉียง เส้นโค้ง เส้นซิกแซก จึงทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว

ภาพประกอบที่ 49 ลักษณะของเส้นที่อยู่ในงานสร้างสรรค์

เส้นของเหล็กที่มีการตัด โค้งตามรูปทรงของไม้ผู้สร้างสรรค์ตั้งใจให้มีจังหวะเส้นที่ไหลไปตามรูป จังหวะของรูปทรง เพื่อสร้างทิศทางให้มีความลื่นไหลและช่วยเสริมจังหวะในรูปทรง ให้มีอารมณ์ความรู้สึก เคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง

รูปทรง (Form)

ทัศนธาตุ หมายถึง ธาตุแห่งการมองเห็นหรือส่วนประกอบต่าง ที่สำคัญในงานศิลปะได้แก่ จุด เส้น สี แสงเงา รูปร่าง รูปทรง พื้นผิว เป็นต้น ซึ่งเราสามารถนำส่วนประกอบเหล่านี้แต่ละอย่างมาสร้างสรรค์ ซึ่งให้ความรู้สึกในการมองเห็นที่แตกต่างกันไป ทัศนธาตุ สามารถสร้างอารมณ์ต่าง ๆ ให้กับคนที่ดู จึงเป็นความรู้

พื้นฐานนับตั้งแต่ จุด เส้น สี รูปร่าง รูปทรง แสงเงา มักมีปรากฏอยู่ในความงามอันละเอียดอ่อนของธรรมชาติทั้งสิ้น

เป็นส่วนที่ผู้สร้างสรรค์สร้างขึ้น โดยการประสานกันอย่างมีเอกภาพในทัศนธาตุเมื่อเห็นแล้ว ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวของเส้น และเกิดจินตภาพถึงวิถีชีวิตของพ่อผ่านรูปทรงที่เป็นเพียงลักษณะของเส้นที่มาจากความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ที่สร้างเนื้อหาให้กับตัวผลงาน และเป็นจุดเชื่อมความคิดให้กับอารมณ์ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในวิถีแห่งความงามในการประกอบอาชีพกสิกรรมของพ่อ

ภาพประกอบที่ 50 รูปทรง

รูปทรงที่แสดงในงานของผู้สร้างสรรค์ใช้รูปทรงของเรขาคณิตมาสร้างสรรค์ผลงานให้ประสานกลมกลืน จนเป็นเอกภาพ

พื้นผิว หรือ ผิวสัมผัส (Texture)

หมายถึงบริเวณผิวนอกของสิ่งต่างๆที่ปรากฏให้เห็นรับรู้ได้ด้วยการสัมผัสทางตาและกายสัมผัส ก่อให้เกิดความรู้สึกใน ลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น หยาบ ละเอียด มัน วาว ค้าน และขรุขระ พื้นผิว เป็นส่วนประกอบ (Element) ที่สำคัญของศิลปะอันหนึ่ง ที่ถูกนำมาใช้สร้างสรรค์ เพราะ พื้นผิวสามารถก่อให้เกิดปฏิกิริยาทาง ด้านความรู้สึก รับรู้ได้ด้วยการ รับสัมผัสทางตา และจับต้องได้ทางกาย สัมผัส พื้นผิว มีความสำคัญมากสำหรับ การสร้างสรรค์ งานทัศนศิลป์ และการออกแบบ พื้นผิวจะถูก นำมาใช้ในลักษณะต่าง ๆ กัน เช่น ในผลงานจิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม ศิลปินจะใช้พื้นผิว สร้างความงาม และค่าน้ำหนัก เพื่อให้ เกิดความประสานกลมกลืน ความแตกต่าง และจุดเด่น เป็นต้น

การเกิดของพื้นผิว

พื้นผิวที่สัมผัสได้ มีแหล่งกำเนิด 3 แหล่ง คือ

1. เกิดขึ้นตามธรรมชาติ

ได้แก่พื้นผิวของสิ่งต่าง ๆ ในธรรมชาติ และสิ่งมีชีวิต เช่น เปลือกไม้ ก้อนกรวด ก้อนหิน กิ่งไม้ ใบไม้ ผิวหนังสัตว์ ฯลฯ ซึ่งผิวที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติในงานสร้างสรรค์คือพื้นผิวของไม้ที่ถูกเผยความงามของลายไม้โดยวิธีการตัด เจาะ

2. เกิดขึ้นโดยมนุษย์สร้างขึ้น

ได้แก่ การขูด ขีด ระบาย ฯลฯ ให้เกิดเป็นร่องรอยพื้นผิว ในลักษณะต่าง ๆ เช่น การเขียนเส้นด้วยปากกา ดินสอ การสร้างพื้นผิวหยาบและละเอียด ในงานสร้างสรรค์มีการสร้างพื้นผิวที่เกิดจากรอยมีด ตีว ขวาน และรอยขีดด้วยกระดาษทราย

3. เกิดขึ้นโดยกระบวนการผลิตของเครื่องจักร

การเกิดของพื้นผิวลักษณะนี้ ถือว่า เกิดขึ้น โดยมนุษย์เช่นเดียวกัน แต่ผ่านทางเครื่องจักร ไม่ใช่โดยน้ำมือ มนุษย์โดยตรง ซึ่งทำให้ได้ พื้นผิวที่หลากหลาย และพื้นผิวที่เกิดขึ้นนี้ มีทั้งลือเลียนจากธรรมชาติ และพื้นผิวที่สร้างขึ้นใหม่ พื้นผิวที่เกิดจากเครื่องจักรในงานสร้างสรรค์คือ ร่องรอยที่เกิดขึ้นบน ไม้ โดยการตัดของเลื่อยโซ่

พื้นผิวละเอียดเรียบ

ลักษณะทางกายภาพ ของ พื้นผิวเหล็กจะสะท้อนแสง และถ้ามีน้ำหนักรวมแสงเงาเกิดขึ้น ก็จะเป็นน้ำหนักแสง และถ้าพื้นผิวเรียบ มีความมันวาว ก็จะให้ความรู้สึกหนักแน่น แข็งแรง

พื้นผิวหยาบไม่เรียบ

ลักษณะทางกายภาพ ของ พื้นผิวแบบนี้จะดูดซับแสง และทำให้น้ำหนัก ของแสงเงา ที่เกิดขึ้น มีน้ำหนักที่รุนแรง จะให้ความรู้สึกเข้มแข็ง หนักแน่น มั่นคง น่ากลัว ธรรมดา

2.1 หลักการและแผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

พื้นผิว ในงานของผู้สร้างสรรค์ ลักษณะพื้นผิวนั้นมีทั้งพื้นผิวที่เรียบมันวาว และพื้นผิวที่ขรุขระ ส่วนที่เป็นพื้นผิวที่มันวาวนั้นจะอยู่ส่วนที่เป็นระนาบใหญ่ๆที่อยู่ส่วนด้านนอก ส่วนที่เป็นพื้นผิวที่ขรุขระก็จะอยู่ในส่วนของที่เป็นไม้

ภาพประกอบที่ 51 พื้นผิวขรุขระ

พื้นผิวขรุขระในงานสร้างสรรค์ เป็นพื้นผิวของไม้ที่เกิดจากกระบวนการ ผ่าการเลื่อย ด้วยเครื่องมือ โดยผู้สร้างสรรค์ตั้งใจให้มีร่องรอยทิ้งไว้เพื่อให้เห็นร่องรอยจากกระบวนการของเทคนิค ทำให้น้ำหนัก ของแสงเงาที่เกิดขึ้น มีน้ำหนักที่รุนแรง จะให้ความรู้สึกเข้มแข็ง

ภาพประกอบที่ 52 พื้นผิวมันวาว

พื้นผิวมันวาวในงานสร้างสรรค์ เป็นพื้นผิวของเหล็กแผ่นที่ถูกขัด โคน้เงยต้อกัันจนเกิดเป็นรูปทรงตามแนวโคน และมีพื้นผิวเป็นเหล็กจะสะท้อนแสง และน้ำหน้กแสงเงา มีความมันวาว ให้ ความรู้สึ่กหน้กแน่น แข็งแรง

น้ำหนัก

หมายถึงความอ่อนแก่ของสี หรือแสงเงาที่นำมาใช้ในงานศิลปะที่ผู้สร้างสรรค์เป็นคนกำหนด การให้น้ำหนักนั้นจะทำให้เกิดรูปทรงและปริมาตร คือ แสงและเงา (Light & Shade)

แสงและเงา เป็นองค์ประกอบที่อยู่คู่กัน แสงเมื่อกระทบกับวัตถุ จะทำให้เกิดเงา แสงและเงาเป็นตัวกำหนดระดับค่าน้ำหนัก ความเข้มของน้ำหนักจะขึ้นอยู่กับความเข้มของแสงในที่ที่มีแสงสว่างมาก เงาจะเข้มขึ้น และในที่ที่มีแสงสว่างน้อย เงาจะไม่ชัดเจน เงาจะอยู่ในทิศที่มีแสงสว่างเสมอ ค่าของแสงและเงาสามารถจำแนกเป็นลักษณะได้ดังนี้

บริเวณที่แสงสว่างจัด Hi-Light เป็นบริเวณที่อยู่ใกล้แหล่งกำเนิดของแสงมากที่สุด จะมีความสว่างมากที่สุด ในวัตถุ ที่มีผิวมันวาวจะสะท้อนแหล่งกำเนิดแสงได้ชัดเจน

- บริเวณแสงสว่าง Light เป็นบริเวณที่ได้รับแสงสว่างรองลงมาจากบริเวณแสงสว่างจัดเนื่องจากอยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงออกมา และเริ่มมีค่าน้ำหนักน้อยลง
- บริเวณเงา Shade เป็นบริเวณที่ไม่ได้รับแสงสว่าง เป็นบริเวณที่ถูกบดบังจาก แสงสว่าง ซึ่งมีค่าน้ำหนักเข้มขึ้นมากกว่าบริเวณแสงสว่าง
- บริเวณเงาเข้มจัด Hi-Shade เป็นบริเวณที่อยู่ห่างจากแหล่งกำเนิดแสงมากที่สุด หรือเป็นบริเวณที่ถูกบดบังหลายๆชั้น จะมีค่าน้ำหนักเข้ามากไปจนถึงเข้มที่สุด
- บริเวณเงาตกทอด เป็นบริเวณของพื้นหลังของเงาของวัตถุที่ทาบบลง ไป เป็นบริเวณที่อยู่ภายนอกวัตถุ และจะมีความเข้มของค่าน้ำหนักขึ้นอยู่กับ ความเข้มของเงาของพื้นหลังทิศทางและระยะของเงา

น้ำหนักในต้วงานสร้างสรรค์จะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ น้ำหนักที่เกิดจากตัวรูปทรง น้ำหนักจากเนื้อวัสดุ

ภาพประกอบที่ 53 น้ำหนักของแสงเงา

น้ำหนักที่เกิดจากตัวรูปทรง รูปทรงในต้วงานสร้างสรรค์จะมีลักษณะเป็นเหลี่ยมและโค้งดั่งนั้นเมื่อมีแสงเข้ามาตกกระทบบนส่วนที่เป็นเหลี่ยมงานก็จะเกิดแสงเงาที่ตัดกันอย่างชัดเจน ก็จะทำให้ความรู้สึกแข็งแรง และส่วนที่เป็นเส้นโค้งที่ถูกแสงตกกระทบก็จะทำให้ความรู้สึก สุขุม นุ่มลึก แต่แสงเงาที่เกิดขึ้นในต้วงานล้วนมาจากความตั้งใจที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการให้เกิดขึ้นในงานสร้างสรรค์

น้ำหนักจากเนื้อวัสดุ วัสดุในงานสร้างสรรค์คือ ไม้และเหล็ก ดั่งนั้นเมื่อมีแสงเข้ามาตกกระทบก็จะเห็นได้ชัดเจนว่าวัสดุที่เป็นไม้จะมีลักษณะแสงเงาที่มีความกระด้างและสีของเหล็กจะมันวาว ดั่งนั้นน้ำหนักที่เกิดขึ้นในงานเมื่อมีแสงเข้ามาตกกระทบ วัสดุทั้งสองชนิดจะมีค่าน้ำหนักที่ต่างกันเพราะสีของตัววัสดุ

สี (color)

ภาพประกอบที่ 54 สีของไม้และเหล็ก

สีที่อยู่ในงานสร้างสรรค์เป็นสีของเนื้อวัสดุ คือ ไม้และเหล็ก ลักษณะสีไม้ก็จะมีหลายลักษณะขึ้นอยู่กับประเภทของไม้แต่ละชนิด สำหรับไม้ที่นำมาใช้ในงานสร้างสรรค์คือ ไม้ นะขามเทศ เป็นส่วนใหญ่ ลักษณะสีของไม้จะเป็นสีน้ำตาลแดงๆ ส่วนเหล็กลักษณะสีคือสีดำ มีความมันวาวเมื่อมีแสงเข้ามากระทบ

ที่ว่าง (Space)

บริเวณที่ว่างในโลก 3 มิติ ที่แสดงถึงความกว้าง ความยาวและความลึก ที่ว่างตามปรกติจะเป็นบริเวณที่หาขอบเขตไม่ได้เป็นสิ่งที่มองไม่เห็น แต่เมื่อมีสิ่งใดสิ่งหนึ่งปรากฏ ก็จะทำให้เกิดปฏิกิริยากับที่ว่างนั้นทันที เช่นเดียวกับบริเวณว่างบนพื้นโลก เมื่อเราอยู่ที่สูง มองไปรอบๆ เราจะเห็นบางสิ่งใกล้ตัว บางสิ่ง ไกลตัว จนเกิดระยะบริเวณว่างลักษณะนี้เรียกว่า บริเวณว่างจริง (Physical space) หรือ บริเวณว่าง 3 มิติ (Three Dimension space)

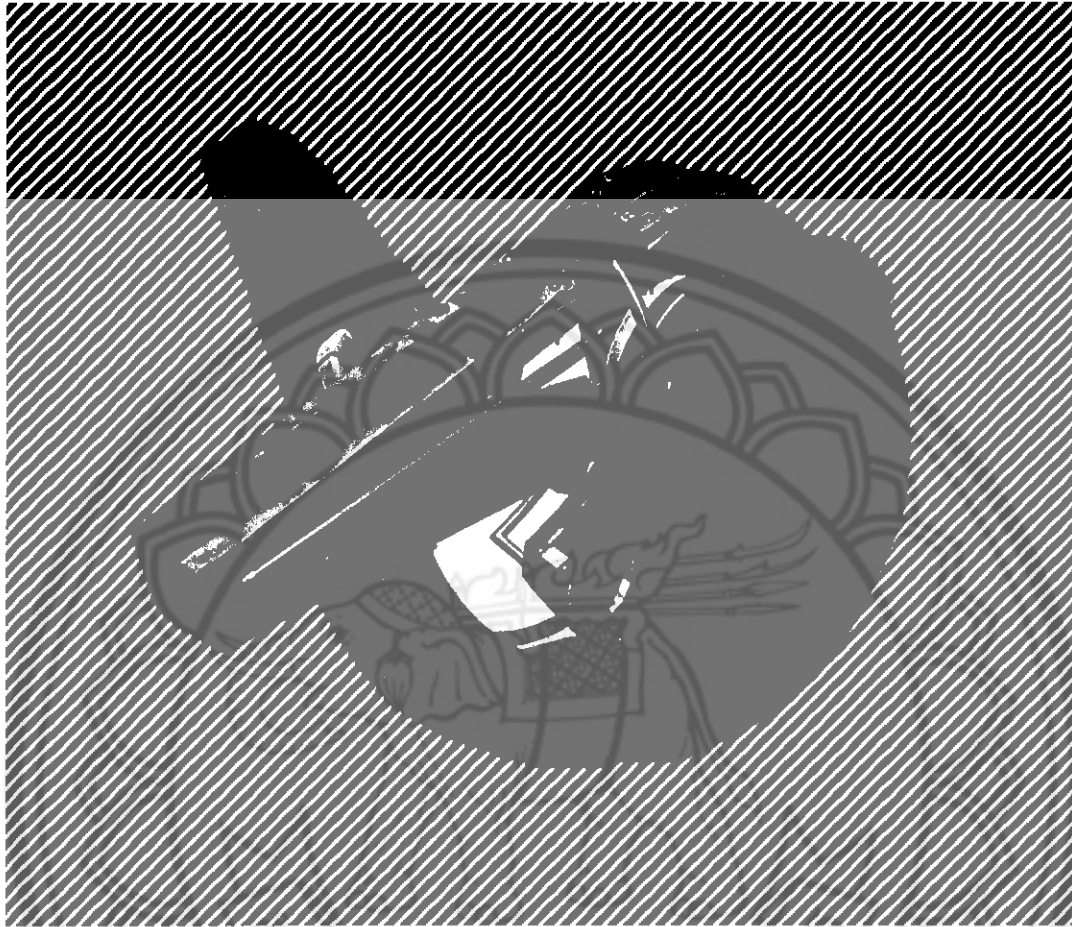
ที่ว่างในทัศนธาตุเป็น ที่ว่างที่ได้มีการควบคุมและกำหนดขอบเขตสำหรับการสร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ โดยที่ว่างเป็นเหมือนสนามหรือเวที

ที่ว่างในงานสร้างสรรค์มี 2 ลักษณะคือที่ว่างภายใน และที่ว่างภายนอก

ภาพประกอบที่ 55 ที่ว่างภายในที่ว่าง

ในงานของผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดที่ว่างในตัวเองคือ ส่วนที่ถูกเจาะเข้าไปให้อากาศผ่านได้ คือส่วนที่อยู่ระหว่างการประกอบเชื่อมต่อของแต่ละชิ้นส่วน และยังมีที่ว่างรอบนอกที่เกิดจากเส้นนอกของตัวงานของผู้สร้างสรรค์อีกด้วย

ภาพประกอบที่ 56 ที่ว่างภายนอก

ที่ว่างภายนอกของงานสร้างสรรค์คือบริเวณรอบๆรูปทรงที่เป็นพื้นที่ของอากาศไหลอยู่รอบๆ และก็มี
 จังหวะที่มีการเจาะให้อากาศไหลผ่านไปได้ตามระนาบของเส้น เพื่อให้รูปทรงมีจังหวะที่ซับซ้อนของเส้นเพื่อให้
 อารมณ์เคลื่อนไหว

ทิศทาง

จากการวิเคราะห์ของผู้สร้างสรรค์ ได้ข้อสรุปว่า การวางทิศทางของผลงานแต่ละชิ้นที่ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้หลักองค์ประกอบการจัดวางที่แสดงถึงความเคลื่อนไหวเปรียบเสมือนวิถีของพ่อที่เคลื่อนตัวไปเหมือนไม้ที่หมุนกลิ้ง ผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้น ได้ใช้จังหวะของเส้นมาประกอบกันจึงทำให้เกิดทิศทางของตัวงานมีอาการเคลื่อนไหว

ภาพประกอบที่ 57 ทิศทาง

จากการวิเคราะห์ทั้งเส้นและทิศทางที่มีอยู่ร่วมกันในผลงานนั้น แสดงเส้นทิศทางจังหวะที่สร้างความรู้สึกเคลื่อนไหวและสร้างความแข็งแรงของตัวผลงาน ผู้สร้างสรรค์ได้มีการคำนวณความเป็นไปได้ของรูปทรง น้ำหนัก ขนาด เพื่อให้เกิดดุลยภาพในตัวงานชิ้นนี้

ภาพประกอบที่ 58 ทิศทาง

ผลการสร้างสรรค์ชิ้นที่ 2 ผู้สร้างใช้ทิศทางของเส้นที่โค้งผสานกับจังหวะและทิศทางให้มีการเคลื่อนไหว เพื่อต้องการให้เกิดจังหวะของรูปทรงมืออาครเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง โดยใช้รูปทรงที่ขนานตามยาวไปกับพื้น

ภาพประกอบที่ 59 ทิศทาง

ผลการสร้างสรรค์ชิ้นที่ 3 ผู้สร้างใช้ทิศทางของเส้นโค้งผสมกับจังหวะทิศทางให้มีการเคลื่อนไหว เพื่อต้องการให้เกิดจังหวะของรูปทรงมีอาการเคลื่อนไหว โดยใช้รูปทรงที่มีปริมาตร เป็นกลุ่มก้อน แสดงจังหวะ ความเคลื่อนไหว ที่หนักแน่นและเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง

การสร้างเอกภาพ ในผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดรูปทรงวิถีชีวิตของพ่อนี้ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างเอกภาพด้วยการใช้รูปทรงเรขาคณิต(Geometric Form) แสดงความเคลื่อนไหว พื้นผิวที่ทำเป็นพื้นผิวที่ขรุขระและการเจาะเพื่อให้อากาศไหลผ่านไปได้ทำให้เกิดมิติให้แก่ผลงาน ซึ่งในผลงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด รูปทรงวิถีชีวิตของพ่อนั้น ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างความเป็นเด่น ด้วยการแสดงความเคลื่อนไหวของรูปทรงเรขาคณิต

วิเคราะห์ท่วงทิว

สำหรับขั้นตอนการสร้างสรรค์ทิวจะขึ้นอยู่กับรูปแบบของงานที่ได้รับแรงบันดาลใจในเรื่องราว นั้นๆ ฉะนั้นทิวทิวในการสร้างสรรค์จึงมีการแปรผันตามเรื่องราวของรูปทรง แต่ทิวทิวหลักๆที่ใช้ในการสร้างสรรค์คือวิธีการต่อด้ายเดือไม้ และการใช้เนื้อด้าย เพื่อให้การประกอบมีความแข็งแรงตามเหมาะสมของจังหวะที่มีการรับน้ำหนักมากหรือน้อยตามความเหมาะสมและการใช้โลหะมาเป็นตัวประกอบเพื่อเพิ่มความรู้สึกให้มีความแข็งแรงและการใช้เทคนิคต่างๆที่เป็นการแก้ปัญหาเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ของการสร้างสรรค์

รูปทรงของผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้วจะมีการปรับลดทอนหรือเพิ่มความเหมาะสมและความพอดีของชิ้นงาน จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของผู้สร้างสรรค์และอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ผลงานมีคุณภาพ และสร้างมุมมองความรู้สึกให้เกิดจินตภาพแห่งวิถีชีวิตของพ่อ

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ชุดรูปทรงวิถีชีวิตของพ่อ ตามแนวทางขั้นตอน กลวิธีและกระบวนการการสร้างสรรค์ทั้งหมดที่ผ่านมานั้น ล้วนเป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์การทำงาน และ แนวความคิด เพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนางานทัศนศิลป์

ผลที่ได้รับจากการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดรูปทรงวิถีชีวิตของพ่อ นั้นทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้ และเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์ เพื่อตอบสนองความคิดและความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางความงาม หรือสุนทรียภาพในรูปแบบงานประติมากรรมตลอดจนนำเสนอเรื่องราว เนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของพ่อที่ ใน รูปแบบนามธรรมที่มีอัตลักษณ์เฉพาะตน รวมไปถึงการบันทึกผลงานการสร้างสรรค์ทางศิลปะไว้อย่างเป็น ระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ ผู้สร้างสรรค์หวังว่าจะเกิดประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ และเข้าใจให้ ความสำคัญกับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวแล้วมองเห็นถึงความงามจนนำสู่การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ

ข้อเสนอแนะ

- สำหรับแนวทางในการพัฒนาผลงานการสร้างสรรค์ต่อไปในภาคหน้า พัฒนาผลงานสร้างสรรค์ให้มี รูปทรงที่กระชับหนักแน่น ในทางด้านความคิด กลวิธีการสร้างสรรค์ ตลอดจนรูปแบบงานสร้างสรรค์
- วัสดุไม้ เนื่องจากไม้เป็นวัสดุที่หายากและมีราคาแพง ผู้สร้างสรรค์จึงจำเป็นต้องใช้ไม้สด ดังนั้นเมื่อนำมาทำงานไม้จึงมีการหดตัว หรืออาจมีการแตกเสียหายบางส่วน วิธีแก้ปัญหาคือ ซ่อมแซมหรือเปลี่ยน ในส่วนเสียหายหนัก บางจังหวะก็ปล่อยให้เป็นไปตามธรรมชาติ เมื่อไม้แห้งก็จะหยุดการหดตัวไปเอง
- เครื่องมือ วัสดุ ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ไม้เนื้ออ่อนในด้านการกลวิธี จึงทำให้การสร้างสรรค์อาจมีการปรับเปลี่ยนกลวิธี และส่งผลต่อรูปแบบงานสร้างสรรค์ที่ออกมาไม่ตรงกับความคิดแรกเริ่ม วิธีแก้ปัญหา คือ ซื่อ วัสดุอุปกรณ์ รวมไปถึงเครื่องมือช่างที่เกี่ยวกับงานไม้มาทำงาน
- พื้นที่การทำงาน ไม่เหมาะสมกับการสร้างสรรค์ผลงาน พื้นที่แคบ แสงไฟไม่เพียงพอและอุปกรณ์ อำนวยความสะดวก เช่นเครื่องทุ่นแรง ต่างๆ วิธีแก้ปัญหา คือ จัดสรรพื้นที่ที่มีจำกัดให้มีประโยชน์มากที่สุด จัดหาแสงไฟมาเพิ่มในส่วนที่แสงน้อย และเครื่องทุ่นแรง จัดการโดยใช้แรงงานคนในการเคลื่อนย้าย

บรรณานุกรม

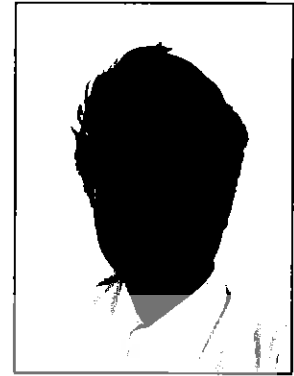
บรรณานุกรมประเภทหนังสือ

- ชะลูด นิ่มเสมอ 2544 องค์ประกอบของศิลปะ (พิมพ์ครั้งที่ 8).กรุงเทพมหานคร:
- วัฒนะ วัฒนาพันธ์,ชีวประวัติและตำนานการสร้างสรรค์ของ อินสนธิ์ วงศ์สาม ศิลปินแห่งชาติสาขาทัศนศิลป์ , กรุงเทพฯ:สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติกระทรวงวัฒนธรรม, 2542 63-69.
- กำจร สุนพงษ์ศรี, 2555, น.116) ลีโอ คอลสตอย (ค.ศ. 1828-1910)
- ศิลป์ พีระศรี (ศิลปะ พีระศรี, 2515:21)
- เขียน ยิ้มศิริ (เขียน ยิ้มศิริ, 2514:15)
- เทคนิคการประกอบไม้ ที่มา: เฉลียว โพรพิรุพห์, 2533.(25)
- ภูมิปัญญาพื้นบ้าน เรื่องเศษ ปั้นเขียนขัดยัก. 2542 : 1 – 5

บรรณานุกรมสื่อออนไลน์

- ช่างกลึง สืบค้นจาก [http://www. changsipmu.com / turning_p01.html](http://www.changsipmu.com / turning_p01.html)
- อ.นิรัน เติ้งขันธุ์ สืบค้นจาก http://www.amatafoundation.org/artawards_3.html

ประวัติผู้สร้างสรรค์

ชื่อ-สกุล นายพลวัฒน์ แก้ววิกิจ
 วันเดือนปีเกิด เกิด 12 ตุลาคม 2535
 ที่อยู่ ที่อยู่ 54/3 หมู่ 8 ตำบลประดู่ยืน อำเภอลานสั๊ก
 จังหวัดอุทัยธานี
 โทรศัพท์ 094-7499264
 E-mail phonlawat3012@gmail.com

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนบ้านทุ่งสามแห่ง
- โรงเรียนอนุบาลวัดหนองขุนชาติ
- โรงเรียนตลุกคู่วิทยาคม
- สาขาออกแบบทัศนศิลป์ ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

ประวัติการแสดงงาน

- 2557 นิทรรศการแสดงผลงานศิลปะของนิสิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ รุ่นที่3 ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- 2557 ร่วมแสดงนิทรรศการ การประกวดศิลปกรรมกรุงไทย ครั้งที่1 ประจำปี 2557 เกียรติประวัติ

เกียรติประวัติ

- รางวัลประติมากรรมดีเด่น โครงการประกวดประติมากรรมสื่อประสมจาก เศษวัสดุเหลือใช้ “ART FOR THE KING” - ร่วมแสดงนิทรรศการ การประกวดศิลปกรรมกรุงไทย ครั้งที่1 ประจำปี 2555